

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 18 (27)
1.V.-7.V.2006

Да направим България райска градина

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 ЛВ.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща и двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, лозе, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, независимост от социалната и политическата система и свобода на потомците от тях.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ Анастасия

Първа част ВЕДИЗМЪТ

Хората живеят на Земята милиарди години. Всичко, сътворено на Земята, е изначално съвършено: дървото и тревичката, пчелата и целият животински

свят.

И всичко съществуващо има връзка и помежду си, и с цялата Вселена. Човекът е върхът на всичките творения. В изначалната хармония велика той сътворен бил хармоничен.

Предназначението на човека е да опознае

всичко, що го обкръжава, и да твори прекрасното в цялата Вселена. Подобие на земния ни свят и в другите галактики да създаде. С всяко свое ново сътворение да привнесе прекрасно нещо на Земята.

А щом успее той съблазните да превъзмогне,

в единство в себе си да удържи великите енергии вселенски, що в него се намират, и не даде на някоя от тях над другите надмощие да вземе, тогаз и пътищата му отворени ще бъдат за сътворение на другите планети.

Сигналът, що отваря пътя на човека за сътворяване в цялата Вселена, ще бъде този ден, в който цялата Земя пред всички като градина Райска ще застане. Човекът, осъзнал хармонията на Земята, ще може вече своето прекрасно да добави.

Веднъж на милион години човекът прави равностметка сам на своите дела. Ако тогаз извърши грешка, ако допусне дори една от всичките енергии, намиращи се в него, над другите да преобладава, като ги принизява, на Земята настъпва катастрофа. И после всичко отначало пак започва. И много пъти е ставало така.

Един такъв период от живота на човечеството, ограничен в рамките на милион години, се дели на три периода: първият е *Ведически*, вторият - *Образен*, третият - *Окултен*.

Първият период от живота на човечеството на Земята - Ведическият - продължил деветстотин и деветдесет хиляди години. Човекът живеел в рая като дете щастливо, растящо под родителските грижи.

На стр. 10

Галина ЯНЕВА

Вече направихме

с Влади нашето Родово имение. От малкото изворче, недалеч от кирпичената ни къща направихме езерце. Край него оставихме полянка, на която засадохме няколко плачещи върби, а малко по-настрани борчетата на децата и внуците ни, както и нашето кедърче.

Вдишвам с пълни гърди свежия утринен въздух, който сега напролет е изпълнен с аромати от цъфналите овощни дръвчета в овощната ни градина и от живия плет, с който е оградено цялото ни имение. На запад, почти до стопанските постройки за кокошките и двете козички се вижда поникналото жито.

МОГЪЩА СИЛА

Младите кълнчета набират сила и вече доста са се извишили над

сламата, с която бяха завити зимата. По-настрани от него вече са се показали и стъбълцата на царевичката. Побутвам Влади и завиваме към гората, минавайки покрай кошерите тип "Анастасия". Пчеличките усилено работят. Процепите на кошерите гледат на юг - югоизток, а дървените навеси над тях ги пазят от дъжд и вятър. Ние не ги притесняваме. Не ни се налага вече да насноваваме тел на пити, не ковим рамки, не купуваме восьмични основи, не ги лепим и най-вече не тормозим пчеличките, като бърникаме непрекъснато из кошерите, както преди.

На стр. 11

Художник на илюстрацията - Катя Николова

Понеже нямах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познавах помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка:

"...Срещу идеите, изложени в серията книги "Звънящите кедри" се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото..."

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на гържавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благоденствието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея".

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

"Именията на Ведическата култура!

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се придаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

ЕНЕРГИЙНОТО МЯСТО ЗА КЪЩАТА

Разхождайки се за първи път по собственото място, новоизпеченият собственик си избира място за построяване на къщата. Човекът оглежда: така, тези дървета трябва да се изкоренят, тези - да се оставят, тук ще има сянка, тук - открито място, тук - лехи, тук - градина. От какво се ръководи той при своя избор? Единствено от чистата естетика и геометрия? По-скоро така се реализира подсъзнателно древно познание за мястото на човека в света. И този свят съвсем не е празно пространство, а е изпълнен с живот, със силите на природата.

В древността, когато са строили къща, за мнозина това е било главно събитие в живота. Домът е бил предназначен

не само да се скриеш в него от студа, а са му поверявали целия си живот семейства, родове.

На стр. 9

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

На 20 май (събота), в град Хасково ще се проведе национална среща на читателите на книгите "Звънящите кедри". Целта на срещата е създаването на Общобългарска организация и подобряване на координацията между отделните градове, за по-бързо намиране на земя и изграждане на екоселища от родови именния. За потвърждение за участие, моля да се обръщате към организатора Иван Иванов - Тел. 038/64 40 80, GSM 088/630 33 61, e-mail imiv@abv.bg

(Продължение
от миналия брой)

ОТ ГЛЕДНАТА ТОЧКА НА ФЕРМЕРА

В днешно време в Япония много голямо внимание, и това е оправдано, привлича влошеното състояние на средата, и в резултат на това замърсяването на хранителните продукти. Гражданите организираха бойкоти и големи демонстрации за протест против равнодушието на политическите и промишлените лидери към тези въпроси. Но цялата тази активност се явява напразно усилие при съвременното ниво на духовно развитие. Да се говори за изчистване от особено силните замърсявания – това е все едно да се лекуват симптомите на болестта, в същото време, когато основната причина за болестта продължава да се задълбочава.

Например, преди две години Изследователският Център по селскостопански мениджмънт, съвместно със Съвета по Органично земеделие и Кооперация Нада организираха конференция с цел обсъждането на проблема за замърсяването на средата. Председател на конференцията беше м-р Теруо Ичираку, който оглавява Японската Асоциация за Органично земеделие и се явява също така една от най-влиятелните фигури в Държавната Селскостопанска Кооперация. Препоръките на това учреждение относно

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

това, какви сортове от различни култури да се отглеждат, какво количество торове да се използват и какви химикали следва да бъдат използвани, се следват от почти всеки японски фермер.

Тъй като в конференцията взимаша участие голям брой влиятелни лица, аз я следях с надеждата, че могат да бъдат приети и претворени в живота решения с далечни последици. От гледна точка на рекламата на проблема, замърсяването на хранителните продукти, тази конференция може да бъде призната за успешна. Но,

както и на други събрания, дискусиите се изродиха в серия от високотехнични доклади на научни работници и персонални съобщения за ужасите на хранителното замърсяване. Нито един от изказващите се не пожела да пренесе обсъждането на проблема на неговото фундаментално ниво.

При обсъждането на "живачното отравяне на рибата тон", например, представител на Управлението по риболов говори за това, доколко действително е станал заплашителен този проблем. В същото време живачното замърсяване се обсъждаше

/Въведение в натуралното земеделие/

всеки ден по радиото и във вестниците и затова всеки внимателно слушаше неговото изказване.

Ораторът каза, че съдържанието на живак в телета на рибите тон, уловени даже около Антарктика или около Северния полюс, е необикновено високо. Но, когато лабораторен образец риба, хваната преди няколко столетия, била анализирана, то тази риба, въпреки очакванията, също съдържала живак. В неговото заключение беше изказано предположението, че поглъщането на живак е жизнено важно за рибата.

Хората, присъстващи на доклада, се споглеждаха в пълно недоумение. Предполагаше се, че целта на срещата е да се определи какво да се прави с отпадъците, които вече са замърсили средата и да се вземат мерки, за да се изправи положението. Вместо това представител на Управлението по риболов каза, че живакът е необходим за оцеляването на рибата тон. Ето какво имам в предвид, когато казвам, че хората не могат да разберат коренните причини за замърсяването и виждат този проблем само в тясна и недалечна перспектива.

Аз станах и предложих да

се предприемат съвместни действия за изработването на конкретен план за работа по проблема за замърсяването. Не е ли по-добре да се каже направо за прекратяването на използването на химикали, които се явяват причина за замърсяване? Оризът, например, може да бъде прекрасно отглеждан без химикали, също както и цитрусите, и не е много трудно да се отглеждат по същия начин и зеленчуци. Аз казах, че това може да бъде направено и че аз съм го правил в моята ферма в продължение на много години, но докато правителството продължава да поощрява използването на химикали, то няма да даде възможност на "чистото" земеделие да демонстрира своите възможности.

На срещата присъстваха членове на Управлението по риболов, също както и работници от Министерството на селското стопанство и на горите и на Селскостопанската Кооперация. Ако те и председателят на конференцията м-р Ишикару действително искаха да помръднат нещата от мъртвата точка и бяха предложили на фермерите от цялата страна да се опитат да отглеждат ориз без химикали, то тогава биха

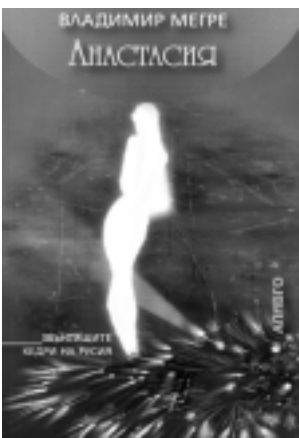
могли да станат решителни промени.

Но затова имаше едно съществено препятствие. Ако фермерите бяха започнали да отглеждат култури без отровни химикали, торове и машини, то гигантските химически компании биха станали ненужни и Държавното Управление на Селскостопанската Кооперация би рухнало.

За да се постави въпросът ребром, аз казах, че кооперативите и тези, които определят държавната политика зависят от инвестиции в торове и селскостопанска техника, които се явяват основата на тяхното могъщество. Откажат от машини и торове ще предизвика пълна промяна на икономическите и социални структури. Затова аз не виждам възможности за м-р Ишикару, Кооперацията или правителствените служители да се застъпят в защита на мероприятията, подпомагащи изчистването от замърсяванията.

Когато аз се изказах по такъв начин, председателят каза: "М-р Фукуока, със своите забележки вие пречиете на работата на конференцията" и с това ми затвори устата. Да, ето какво се случи тогава.

(Слегва)

(Продължение
от миналия брой)

Горска гимназия

- А кой, кой го е измислил?

- Този, който всичко е измислил. - отговорих аз.

- Но къде е той, покажи? - пита прадядо и ми се покланя.

Аз не можах веднага да им отговоря, но този въпрос остана в мен, и аз започнах да мисля за него често.

- А после отговори ли?

Отговорих след около година и нови въпроси получих, а докато не отговорих, те не ми задаваха нови, а аз го преживявах много силно.

Внимание към човека

Попитах Анастасия, кой я е научил да говори, щом почти не помни майка си и баща си, а дядо ѝ и пращия ѝ са общували рядко с нея. Получените отговори ме поразиха и изискват осмислянето от специалисти, затова ще се постарая възможно най-пълно да ги възпро-

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

изведа. За мен смисълът им започна да се проявява постепенно. Отначало, след моя въпрос тя попита:

- Имаш предвид умението да се говори на езиците на различни хора?

- Какво значи "различни", ти какво, да не би да можеш да говориш на различни езици?

- Да - отговори Анастасия.

- И на немски, и на френски, английски, японски, китайски?

- Да, повтори тя и добави: - Нали виждаш, че говоря на твоя език.

- Искаш да кажеш - на руски.

- Е, това е твърде обобщено. Аз говоря, или поне се старая да говоря, с тези обороти и думи, които именно ти употребяваш в речта си. Това ми беше малко трудничко в началото, тъй като ти имаш малък речников запас и повтарящи се обороти на речта. Чувствата са също слабо изразени. С такъв език е трудно да се изложат достатъчно точно всичко което би ми се искало.

- Почакай, Анастасия, сега ще те питам нещо на чужд език, а ти ще ми от-

говориш.

Казах и "здравейте" на английски, после на френски. Тя тутакси ми отговори.

За съжаление, аз не владея чужди езици. В училище учех немски и то за тройка. На немски си спомних цяла фраза, която ние със съучениците ми бяхме заучили добре. Нея казах на Анастасия:

- Их либе дих, унд гибт мир дайн ханд.

Тя ми протегна ръка и отговори на немски:

- Давам ти ръката си. Поразен от чутото, още не вярвайки на ушите си, аз попитах:

- И какво, всеки ли човек може да се научи на всички езици? - Интуитивно чувствах, че на това необичайно явление трябва да има някакво просто обяснение и аз съм длъжен да го осъзная и да го доведа до хората.

- Анастасия, хайде разказвай с моя език и се постарай с примери, и да бъде разбираемо - по-молих аз малко развълнувано.

Добре, добре, само се успокой, отпусни се, иначе няма да разбереш. Хайде отначало да те науча да пишеш.

- Мога аз да пиша, ти за езиковото обучение

ни букви.

- Но нали всички рускоезични книги се състоят от тези обикновени букви - отбеляза Анастасия, - ти си съгласен с това? Виждаш ли колко е просто.

- Да, но в книгите те са разпределени по друг начин.

- Правилно, всички книги се състоят от много комбинации от тези букви, човек ги разпределя

- Ето, виждаш ли, ти можеш да обрисуваш героите на тази книга, да разкажеш какво те са чувствали, а от момента, в който ти си я прочел, е минало немалко време. А ако аз те бях помолила да разкажеш в каква последователност са подредени в нея 33-те букви, какви комбинации са построени от тях, би ли могъл да го възпроизведеш?

- Не. Това е невъзможно.

- Това действително е много трудно. Значи, чувствата на един човек са се предали на друг с помощта на всевъзможни комбинации на 33 букви. Ти си гледал тези комбинации и тутакси си ги забравил, а чувствата, образите са останали и са се запомнили задълго... Ето как се получава, ако душевните чувства се свържат направо с тези знаци, без да се мисли за всякакви условия, душата заставя тези знаци да застанат в такава последователност, редувайки комбинации от тях, че четящият впоследствие ще почувства душата на писателя. И ако в душата на писателя...

- Почакай Анастасия. Кажу ми по-просто, по-разбираемо, по-конкретно с някакъв пример покажи езиковото обучение. Писател после ще ме правещ. Разкажи кой и как те научи на разбираш различни езици?

- Прадядо - отговори Анастасия.

- Дай пример - помолих аз, желаяйки да разбера всичко бързо.

(Слегва)

разказвай.

- Не просто да пишеш, аз писател да бъдеш ще те науча и то талантлив. Ти ще напишеш книга.

- Това е невъзможно.

- Възможно е, това е просто.

Анастасия взе пръчица, начерта на земята цялата руска азбука с препинателните знаци и попита колко букви има тук.

- Тридесет и три - отговорих аз.

- Ето виждаш ли буквите съвсем не са много. Можеш ли да наречеш това, което начертах книга?

- Не - отговорих аз, - това е обикновена азбука и толкова. Обикнове-

автоматично, ръководейки се при това от чувствата. От това следва, че отначало се ражда не комбинацията от букви и звуци, а чувствата, предизвикани от неговото въображение. У този, който ще чете, възникват примерно същите чувства, и те се запомнят за дълго. Ти можеш ли да си спомниш някакви образи, ситуации от прочетените от теб книги?

- Мога - след като помислих, - отговорих аз.

Припомних си не знам защо "Герой на нашето време" на Лермонтов, и започнах да разказвам на Анастасия. Тя ме прекъсна.

Училище за родовото имение

Драги приятели!

Президиумът на Академията за развитие на Родовите именения – Академия РА обсъди въпроса за създаването на летен лагер. А по-точно – на лятно училище "Родовото имение" за деца, чиито родители, баби и дядовци създават, или се канят в близко бъдеще да създадат свои родови именения. Идеята е призната за полезна, реална, подлежаща на скорошно осъществяване.

Намерението е лятно училище "Родовото имение" да се проведе заедно със собствените деца (родители, баби, дядовци) в три сезона: през юни, юли и август 2006 година. На базата на родовото селище. Сезонът е 20 – 25 дни. Желателно да се живее на палатки. В особени случаи – в дървена къща от греди.

Местността е прекрасна, мнозина вече са успели да бъдат тук през изминалите пет години. Та това е практически първото родово селище не само в Русия. Огромно живо езеро, приказни цъфтящи поляни. Истинска гора. Чист въздух, жива кладенчова и изворна вода. Високо квалифициран преподавателски състав, който с любов преподава своите знания на децата.

И, разбира се, огън, певци, изучаване на живата природа при непосредственото общуване с нея, а не в задушните бетонни класни стаи.

Такова мероприятие, доколкото на нас ни е известно, се осъществява за първи път. Организаторите изхождат от това, че в последното десетилетие пред хората са се открили огромни знания. Но не всички могат да ги получат, особено в градските условия.

Ние също така сме отчели, че процесът на обучение е много пъти по-ефективен, ако се провежда през лятото и в природни условия. Под формата на увлекателна игра, с чисти помисли.

При това за никого няма никакви задължителни занятия. А още повече по порочната училищна система.

Ако сте решили да изучавате растенията, то това може да стане само при непосредствено общуване с тях, при искрена заинтересованост, както на децата, така и на педагога. Не прескачайки от предмет на предмет, не прекъсвайки мисълта.

Ако изучаваме водата и нейните свойства, то отново, общувайки в естествени условия с нея, родната. И като се отчитат отново открилите се знания именно в тази област, благодарение на учени от Русия, Япония, САЩ и др.

И така във всичко. На децата и техните близки ще бъдат предложени и музикални занятия, и домакинство, и знания за Земята...

Мнозина ще се научат да шият прекрасни дрехи, да готвят вкусна и наистина полезна храна от истински продукти. На практика ще опознаят закона: "Да се храниш така, както дишаш".

Храната ще бъде истинска, приготвена с любов. При пълното изключване на генномодифицирани продукти. И, разбира се, никакво месо. Нашите учени популярно ще обяснят, защо употребата на месо е вредна не само за самия човек, но и за Земята, и за Вселената.

Децата ще се докоснат в достатъчен обем и с икономиката, и с политиката, и с екологията, и със социологията, и с много други знания. В зависимост от проявения интерес от страна на децата. Още веднъж подчертаваме: без всякакви задължения.

Ние твърдо знаем, че даже за един сезон дете ще получи полезни знания и положителни емоции, които са няколко пъти повече, отколкото за целия период на обучение в обикновеното училище, а навярно и в университета. Разбира се, при неговото искрено желание.

Предлага се да се проведе училището като първообраз на постоянно действащо училище на "Родовото имение".

От септември предлагаме да организираме постоянно действащо училище за децата и внуците на хората, които вече живеят в своите родови именения в Владимирска област. Много от тези деца са изявили желанието да вземат най-активно участие в летния лагер. В този случай родителите, дядовците и бабите ще бъдат най-активни участници, както в лагера, така и в училището.

Тъй като живеенето, храненето и обучението изискват определени разходи, специалистите се заеха да пресметнат всичко.

За децата от родовите именения, които живеят в своите домове, това удоволствие ще бъде много по-евтино.

Чакаме вашите предложения, забележки, пожелания до 30 март 2006 г. След това през април ще бъде проведено събеседване с децата, родителите, бабите и дядовците. И към май ще бъде сформиран съставът на децата, възпитателите, преподавателите, педагозите.

А от 10 юни започва работа първият сезон на лятното училище "Родовото имение".

Това са нашите планове и предложения. Чакаме обратна връзка. В застоялото блато няма и няма да има живот. Трябва да се движим напред. И с бързи темпове.

Едновременно, през лятото на 2006 година ние предлагаме да проведем в едно от родовите селища двуседмични семинари по проблема "Създаване и развитие на родови именения" съвместно с Московската Академия за Държавно и Общинско управление МАГМУ РАГС при Президента на РФ. С издаването на дипломи на Академията РА и удостоверение от МАГМУ по държавен образец.

С най-добри пожелания Президиум на Академия РА

Природата - извор на мъдрост и красота

Едва ли е тайна за някого – човек не може да избира роднините си, но има право да си избира приятели.

Обичаме с моя съпруг след уморителна седмица да прекараме неделния ден сред природата. Ето, млада майка, приседнала отстрани на горската пътека, разкопчава евтната си блуза, полюшва бебе на коленете си и нежно му се усмихва. До нея малко конче пасе, повдига от време на време глава, пръхти и поглежда към майка си.

И момче, което нещо си дялка, и жена, запретила поли пере на реката - това са все хубави неща.

Драго ни е. Радваме се. Понякога мъчим, понякога подхващаме разговор за човека, станал свръчовек. Струва ни се, че колкото по-могъщ става той в областта на техниката, толкова повече обеднява духовно. Обедняването, според нас, се дължи на бюрократичния ред, телевизията, автомобила, секса.

Зарадва ни съобщението във вестниците, че американците избрали българин за дилър на годината, но с тъга си помислихме, че този човек едва ли намира време за природата, за близките, за децата. Милчките, едва ли играят с баща си, едва ли слушат безценните, увлекателни разкази, едва ли тичат весело на стадиона. Те, най-често, натискат дистанционното. Последното им отнема синьото небе, ведрината на чистия въздух, погледа, задържан от планинско цвете.

Припомняме си разговора с един бизнесмен. Признава си, че е бил станал алчен, не могло да бъде иначе, щом иска да има. Нормално било да изпитва непримиримост към другите – към клиентите, които иска да измами, към сътрудниците, които иска да се провалят, към работниците, които иска да експлоатира...

И пак нямало да бъде доволен, защото желанията му нямали край. Но се стараел да подтиска тези чувства – показва се усмихнат и добър човек. Смята, че всички се преструват на такива.

Натъжаваме се. Мъчно ни е за този млад и богат човек, лишен от най-простичките делнични неща, без които човек не може да бъде щастлив.

Една небесносиня камбанка на цвете, поникнало и цъфнало на насипа, сменя настроението ни. Гледаме с възхита. Доволна съм, че мъжът ми не отива да го откъсне – нека радва и други.

Питахме се, каква асоциация е предизвикало у нас цветето:

- учудено детско лице;
- разтворена детска прегръдка или криле на птиче;
- градинка с лалета сред високи нарциси;
- разполяна изкласила пшеница;
- цъфнали слънчогледи;
- красивото лице на момиче, неосъзнало своята хубост;
- добрата сила на жена, потънала в своята песен...

Приказни светове можете да откриете чрез едно диво планинско цвете. "То нищо не иска, нищо не взима, но дава сила за песен".

С уважение: Николина Стефанова ПЕНЕВСКА, Димитровград

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Здравейте, уважаема редакция!

Отдавна искам да ви пиша, но по технически причини все не успявах.

През месец януари открих съществуването на този прекрасен вестник, ровейки се в интернет. Започнах да го търся по РЕП-овете във Варна и с упоритост успях да го открия. Така цял месец. От месец март съм абонирана и нямам проблем. Чета и препрочитам вестника и не спирам да разказвам за него, копирам някои статии и ги давам на колегите си да ги четат.

Искам да ви благодаря за вестниците, които ми изпратихте. Занесла съм по един комплект в гр. Русе и в гр. Долни чифлик, Варненско.

Преди, може би, малко повече от 3 години, когато си купих и прочетох първата книга от поредицата "Звънящите кедри на Русия", доста време бях като замаяна. Не можех да повярвам, че всичко това е истина, а не фантастика. До излизането на следващата книга четях и препрочитях първата. Вече имам всички книги, излезли досега и не мога да кажа колко пъти съм ги прочела. През всичкото това време не съм престанала да мисля и мечтая за собствено родово имение.

Затова потърсих при вас съмишленици от гр. Варна и благодаря на г-н Панчев за телефоните, които ми изпрати.

Приветствам и създаването на БРП. Надявам се с общи усилия да успеем да сътворим мечтите си.

Ваша съмишленичка Павлинка Иванова от гр. Варна

Здравейте, г-н Панчев,

Благодаря Ви, че отделихте място за четири мои материали на страниците на превъзходния Ви ежеседмичник. Благодаря и за

Здравейте г-н Панчев!

Светлина и Любов за Вас, вашия екип и всички хора на Земята, що носят Бог в Душата! Благодаря за всичко, което ми изпратихте! Много се изненадах и

мъдрите книги, които ми изпратихте.

Достойни за поздравления са Вашите обществени инициативи във връзка с Родната партия. Подкрепям високохуманните Ви идеи за здравословен и на-

все още така силно се вълнувам, докато пиша тези редове.

Аз вече се абонирах за "Родово имение" и го получавам.

Тъй като вестниците са повече, сърцето ми казва да ги раздавам на

пълно екологично съобразен начин на живот, макар още да нямам готовност за да премина към изцяло вегетариански режим на хранене.

Предлагам на вниманието Ви последната ми работа, първа част

съмишленици, на които ще бъдат полезни.

Благодаря Ви още веднъж!

Изпращам Ви мое стихотворение и рисунка!

Искрено ви пожелавам успех във всичко!

на "Безсмъртна птица на вярата", пореден прочит на историята с "говорещата азбука".

Пожелавам Ви успешна седмица.

Борислав ИВАНОВ,

Бургас,

17.04.2006 г.

Радвам се, че ви има и че носите радост в нашите сърца с това прекрасен вестник!

Бог е с нас и ние с Него!

С уважение:

Катя НИКОЛОВА,
гр. Г. Оряховица

Отглеждане на зърнени култури

Патрик ВАЙТФЕЛД

Ние имаме пристрастие към зърнените култури и те още дълго време ще заемат в съзнанието ни едно от водещите места. Методът, който предлага пермакултурата за отглеждане на едногодишни зърнени култури, се основава на новаторската работа на японския фермер Масанобу Фукуока.

Същността на метода е в създаването на условия, максимално близки до естествените. Орането не се практикува, тъй като при правилни условия семената превъзходно поникват и на повърхността. Тук, също така, се наблюдава голямо разнообразие от растения: най-ниско, до зърнените култури расте детелината, която дава азот - бурените се смятат за част от тази екосистема. Периодично ги режат и оставят върху земята, за да се върнат в почвата полезните им вещества след като изгният. В определено време от годината по полето със зърнени култури пускат пастици, за да изядат порасналите бурени и другите вредители.

Земята винаги е покритата. Наред с детелината и бурените, в качеството на тор се използва и сламата, останала от предишната реколта, а събирането на узрелите зър-

нени култури става след засяването на новите. При посева семената се разпръскват сред растящите култури. Семената са значително по-малко, отколкото при традиционното засяване, растенията също са по-малко, но в замяна на това са по-големи и по-силни.

В Япония по метода на Фукуока се добиват таки-

ва реколти, каквито и при използването на химикали, и вече е направено много този метод да бъде възприет в Европа. Цялата необходима работа лесно може да се извърши на ръка. Този метод не е пригоден за производство на големи количества зърно, което днес се отглежда в нашия механизмиран свят с

широкото използване на техника. Но голяма част от това зърно отива за храна на животните, които могат да бъдат нахранени много по-ефективно, според описаната по-горе система на пермакултурата, включваща различни видове храна. Самите хора не употребяват много зърно и това количество може да бъде отгледано по метода на Фукуока.

Има методи, които заемат средно положение между традиционния метод и този на Фукуока: зърното се засява сред детелината, която е многогодишно растение или с различни други треви без изораване, но с използването на техника. Възможността да се работи по такава преходна технология е много важна, тъй като е много сложно да се премине от една крайност в друга.

Вода във фермите

Най-пренебрегваният ресурс в нашите ферми е водата. Водата продуцира огромно количество белтъчини, както във вид на риба, така и чрез пастицата във вид на едър и дребен рогат добитък.

Има, също така, много ядливи или използвани по един или друг начин растения, които растат на брега. Вадите, реките, ручейте и езерата могат да бъдат интегрирани с

голяма изгода в ядлива екосистема, а във всяка ферма има места, където могат да се изкопаят нови вади.

Водата е изключително изгодна и като източник на възобновима енергия. Има един удивителен инструмент - помпа с бутало, която използва енергията на течението за това да повдига част от водата на потока и да го акумулира в цистерна или в резервоар в по-високата част на ландшафта. Тази вода може да се използва за движението на турбините и генерация на електричество. Слънчевите и ветрените генератори произвеждат електричество така, както свети слънцето или духа вятърът, и това електричество може да бъде акумулирано в скъпо струващи батерии, за да могат те да се използват по друго време. Но водата в подобна система може да върти турбината по всяко време. Това също е идеално решение за снабдяване с вода на всеки участък от фермата под въздействието на силата на гравитацията.

Всяка ферма с помощта на помпата-бутало може да използва дори малък поток, който тече по земята. Той ще произвежда енергия, която в друг случай ще тече неизползвана в морето.

В ОБЩИНАТА

Човешката общност, както в града, така и в селото, може да се труди и живее по системата на кокошарника, т. е. да удовлетворява местните нужди с местна продукция. Целта на подобна организация се състои не в постигането на пълно самозадоволяване, нали така или иначе се налага необходимостта да се търгува с други подобни общности и дори с други части на света, а в постигането на *самостоятелност*, увереност в своите собствени сили. Самостоятелните общности са тези, в които местното производство задоволява местните нужди и се явява правило, а не изключение: в тях пътуванията отвъд пределите на общността са удоволствие, а не ежедневна икономическа потребност и, накрая, в тях хората са хора, а не винчета от огромен механизъм.

За създаването на подобен тип общности е необходимо да се вземе властта от националните и многонационалните организации и да се предаде в ръцете на местните жители. Трябва да се започне, най-напред, с обезпечаването на постоянно снабдяване с продоволствия, а после да се налага местната търговия.

Превод
Росен МИНКОВ

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕСЕЦ МАЙ 2006 г.

Уважаеми читатели на вестник "Родово имение", както ви обещах, от този месец заедно с текстова част ще публикуваме и самата схема на месечния календар (брой 26 от 17.04.2006). Смятам, че с обясненията и тълкуването на символите ще го разбирате и използвате добре.

Графата "Луна пред" показва пред кое от зодиакалните съзвездия се намира Луната в даден момент от времето и според това (следващата графа) импулсите, които идват от това съзвездие до земята, чрез Луната. Следващата графа показва на кои от четирите части на растението въздействат тези импулси. Тези четири части, които ползваме за храна, са съответно: листа, корени, цветове и плодове. Към плодовете спада и зърното.

Философията и практиката, която препоръчаме, е следната: да работим в този участък на градината /фермата/, в който ще засаждаме това растение, което в момента е под въздействието на даденото съзвездие.

Пример: В участък № 2 по схемата, която сме планирали при сеитбооръщението, ще садим картофи и моркови. Според календара, в дните на импулс "Земя - корен" при възходяща Луна подготвяме участъка (копаем, плевим, подравняваме, оформяме вадите)

и при същия импулс, но при низходяща Луна засаждаме клубените на картофите и засяваме семената на морковите. Така работим и при другите три импулса: "Вода - лист", "Светлина - цвят" и "Топлина-плод /зърно/". Посочен е и Лунния ден, който ни помага да се ориентираме за астрономическите фази на Луната.

Съкращенията:
ВЛ - разбирайте като Възходяща Луна, светлият сърп е обърнат нагоре, като за същата позиция може да срещнете Изкачваща се или Събираща Луна.

НЛ - означава Низходяща Луна, светлият сърп е обърнат надолу, още се срещат названия - Слизаща или Изпускаща Луна.
НС - означава Низходяща Луна, светлият сърп е обърнат надолу, още се срещат названия - Слизаща или Изпускаща Луна.

ВС - е най-важният период на месеца - време за садене. Той винаги е при Низходяща Луна и през него и четирите импулса ще преминат така, че ще можем да насадим /засеем / всички растения от четирите групи.

Обръщайте особено внимание на дните, отбелязани с прекъсната линия. Тези дни са със смесени /изкривени/ импулси и винаги е по-добре да не работим в градината.

те за работа в градината или имението с желание и любов.

Какви ще бъдат през месец май сигналите и влиянията, които ще достигат до нас от Космоса?

На 4 май Меркурий ще се придвижи пред региона на съзвездия Овен. От досегашния ни опит предвиждаме затопляне на почвата и по-топли нощи. Това ще трае около 10-12 дни, тъй като след това той ще премине в съвпад със Слънцето и влиянието му ще отслабне.

Марс на 29 май се премества пред региона на Рак, което ще донесе повече влага и ще активизира дейността на охлювите и другите насекоми.

Около 10 май е най-доброто време биодинамичите да извадят препаратите от земята.

На 27 май можем успешно да проведем борбата с колорадския бръмбар и другите хитинови вредители, чрез изпепеляване, динамизиране на

разтвора и напръскване на листната маса и земята около растенията. Този метод е изпробван и доказан, довежда вредителите до необходимия минимум.

За борбата с поповото прасе да се приложи същия метод, но подходящите дни са 14 и 15 май до 02 часа.

При поява на въшки по розовите храсти да се пръска с "тоник" от коприва рано сутрин по листната маса, а вечерта да се полетят до останалата част. След 6-7 дни да се повтори процедурата. Този важен препарат се приготвя като в 10 л вода /от планински извор/ се надоби 1 кг коприва. След 24 часа /при често бъркане/ се прецежда, динамизира 20-30 минути бъркане в двете посоки до образуване на фуния/ и веднага се употребява. Копривата се бере в дни на "светлина-цвят" при възходяща Луна, преди поява на съцветието. Може да се изсуши на

сянка за ползване през цялата година.

Времето за садене през този месец започва още от началото - 2 май и продължава до 15 май 01 часа. Има и още един кратък период от 3 дни в края - 29, 30 и 31 май. Добре е, че в това време има само един неблагоприятен ден - 11 май, останалите са във времето на Възходяща Луна - 17,18 и 22 май - целите дни.

За засаждане на цветя най-добри са 2, 5 до 15.00 ч.; 7 от 18 ч.; 12 и 13, 29 и 30 май.

За засаждане на кореноплодни - 8 от 15 ч.; 9 и 10 май.

За засаждане на листни зеленчуци - 3,4 до 10 ч.; 14 и 15 до 24 ч. и 31.

Засаждане на плодни и зърнени култури - 4 от 11 ч.; 5 от 16 ч.; 6 и 8 до 14 ч.

В края на месец май започва и реализиране на първата ранна продукция от нашата ферма - череша, ягоди и други плодове според района и начина на отглеждане. Препоръчително е за прибиране да се ползват дните на Възходяща Луна по съответните импулси. Не прекалявайте с торенето и поливането, защото изследванията показват превишаване на нормите от 2 до 5 пъти, което изнежва растенията и подтиква техните защитни сили, а наднорменият тор се размива от водата и замърсява околната вода. Използвайте собствен компост, приготвен в съответствие с научните изисквания и винаги

подхранвайте само в периода на Низходяща Луна.

Много важен за предпазване от вредители е периодът след прецъфтяването. Това ще стане точно през този месец. В биологичното земеделие най-много се използва Колоидна сяра 1:400 при ябълките и прасковите срещу брашнеста мана, кафяво гниене, струпяване и други гъбни болести.

Не е късно да се намажат стволите и дебелите клонови на дърветата със специалната паста, препоръчана от Мария Тун, като предварително се остърже напуканата и засъхнала кора без да се наранява зелената част на кората. В края на месеца може да се поставят уловките от велпапе, 7-10 см пояси, здраво завързани за дървото с тънък шнур или тел, които са любимо място за яйца и какавиди на много от вредителите. В последствие тези пояси се събират и изгарят.

Времето е подходящо за събиране на цвят от глухарче, необходим за чай и препарат за пръскане - да се използват дните "светлина-цвят", сутрин рано, преди разваряване на съцветието, да се суши на сянка.

Успех на всички, които работят за опазване чистотата на земята, която ни хранява.

Димитър СТОЯНОВ,
биодинамичен фермер,
Бачково

КОНЦЕПЦИЯ ЗА СЪЗДАВАНЕТО НА ЕКОСЕЛИЩА В БЪЛГАРИЯ

Основополагащи принципи на екологичното селище

Идеология

Движението за Родови имена не се явява религиозна организация. Типичните религиозни организации се занимават основно с духовния живот на човек, губейки връзката с обкръжаващата реална действителност, неотдавайки достатъчно внимание на създаването на достойна материална и икономическа база за пълноценен щастлив живот. Идеята за Родови имена - това е преди всичко еволюция на светогледа, раждане на ново световъзприемане, изменящо приоритетите и ценностите, това е духовна еволюция, създаване, обръщане към прекрасния обкръжаващ ни свят (природата).

Ние изхождаме от това, че обкръжаващата ни природа и животът не се явяват следствие на случайно стечение на обстоятелствата или действия на някакви извънземни цивилизации. Цялата обкръжаваща ни природа се явява не друго, а материализирани мисли на Бог. Всичко, живеещо на земята, от външно простата тревичка до човека, представлява хармонично единно цяло. Всички Божествени творения са вечни, самодостатъчни и сами себе си възпроизвеждат. Това е идеално измислена система, която вече съществува милиони години и ще просъществува още милиони, обезпечавайки и човека, ако разбира се, не я смущаваме с "разумни" дейности.

В тази жива система Създателът изначално е заложил механизмите за обезпечаване на живота на човека.

Но е необходимо да се научим да разбираме идеите му. Това означава, че трябва да разбирате възможностите на живата природа, да не я разрушавате и да не прехосваме излишни усилия за добиването и произвеждането на храна. Например, не е нужно изкуственото торене на земята, в пълноценната биосистема тя сама може да възстанови своето плодородие. Не трябва да се пилеят сили за борба с различните вредители, тъй като растенията притежават свои природни средства за самозащита. Замисълът на Твореца позволява хората да получат хранителни продукти, почти не употребявайки усилия за това. В резултат се ос-

вобождава от всекидневните битови проблеми мисълта на човека, и той може да се заеме с присъщото за него предназначение - творчество, самореализация, сътворяване около себе си на прекрасен свят. За пълното опознаване на околния свят трябва да има много време за размишление, да притежава голяма свобода. Но съществуващият начин на живот не поощрява това. Нещо повече, човекът сега се явява затворник и роб на системата, която сам е изградил.

Защо човечеството не се е научило да разбира природата досега, не е решило своите основни проблеми, а е създадо множество нови?

Ние считаме, че основната причина за това се явява духовната деградация на човека, в резултат на което човечеството, като цяло, е загубило възможност да разбира обкръжаващата го свята и заложените в него идеи на Създателя. Всичко лошо, което се случва, си го навлича сам човекът, когато нарушава правилата на духовното битие и прекъсва връзката си с природата. В резултат на дълги усилия човечеството е създадо цивилизация, която заплашва да унищожи всичко живо на Земята, в това число и самия си създател.

Съвременната технократична цивилизация не решава главната цел - да направи човек щастлив, но затова пък отнема много енергия и сили, поробва човек, при което се разрушава околната среда.

Затова и считаме, че в последно време развитието на човешката цивилизация е вървяло основно по пътя на регреса.

Ние съвсем не сме против постиженията на науката и техниката. Още повече, че именно съвременното развитие на науката ни е накарало да се замислим за възможностите и ценностите на природната биосистема, откривайки начини за ефективното им използване. Но е важно да имаш приоритети.

На първо място трябва да поставим постигането на щастие за човека и съхранение на обкръжаващата ни естествена жива природна среда, като единствен източник на живот.

А това променя много. Например, използването на луксозни предмети и различни технически удобства не прави човека щастлив, защото щастие е понятието от друго естество и се достига с други методи. Излиза, че голяма част от гигантската индустрия, която произвежда всичките тези вещи, в новата система на възгледи загубва своето значение. А още повече - безсмислените колосални разходи за развитие на космическата, авиационната, машиностроителната промишленост и т.н. Значи, изхождайки от елементарна целесъобразност, ако държавата постави пред себе си като основна цел да направи човека щастлив, няма никакъв смисъл да се влагат колосални средства в подобен отрасъл, а следователно, и в от-

расли, които обезпечават всичко това с енергийни и материални ресурси, оборудване и т.н.

Това означава, че даже част от промишления потенциал, който притежава България, може напълно да обезпечи всяка реална необходимост на обществото, което действително си поставя за основна задача да направи човека щастлив.

Оттук и изводът - развитието на промишлеността само по себе си не решава задачата да се направят гражданите на държавата щастливи и затова не трябва да се счита като приоритетно направление за развитието на държавата. Възниква въпросът: ако не се развива промишлеността, няма работа за хората, как тогава ще се решат нагледните социални проблеми?

За човека изначално са създадени от Бог естествените, самовъзобновяващи се средства за обезпечаване на живота. При разумно използване на тези природни средства човек може напълно да обезпечи своето благосъстояние. Тези средства трябва да има всеки човек от раждането си във вид на участък земя - неговата малка Родина, която да му дава място за живот, да му осигурява задоволяване с естествена храна, материал за създаване на жилище и т.н. Отнемането от човек на тези средства е все едно лишаването му от въздух и слънчева светлина. Задачата на държавата трябва да бъде гарантиране на получаването им. Човек трябва да има

гарантираното право на владенето на участък земя като частна собственост с ненарушена жива природна среда, гарантираща му средства за обезпечаване на живота, и не облагаща се с данъци.

Това право на всеки човек трябва да бъде указано със закон, в Конституцията на Република България и да се определи държавна политика по този въпрос.

Човек не трябва да плаща данък за земята на родовото имение, както не плаща за въздуха и слънчевата светлина. Не държавата се явява истинският собственик на земята, а човекът. Също така, земята не трябва да се владее от юридически (словни) лица. За да бъде тя достатъчна за всички граждани на държавата, а също и за обществени и природни нужди, е необходимо е да се въведе ограничение на максималния обем на земята, явяваща се частна собственост на един човек.

Създава база за получаване на основните естествени средства за задоволяване живота на човек.

И това ще направи човека способен сам да се обезпечават, свободен и щастлив. Родовото имение трябва да стане основа на социално устройство на бъдещо общество.

Получаваната сега от гражданите заплата практически цялата се харчи за хранителни продукти, дрехи, транспорт, наем за квартира, ток, вода, и комунални

услуги. За жителите на екоселищата практически отпада необходимостта от внасянето на външни хранителни продукти, отпадват и разходите за транспортните и комунални услуги. Използването на топлостепиящи екологични домове позволява максимално да се намалят разходите за отопление. В резултат на целенасочено издирване и внедряване на най-добрите технологии в земеделието се освобождава голямо количество време, което човек може да прекара за интелектуална дейност, творчество, възпитание на децата, самореализация. В резултат на творческата дейност и проучванията на жителите на екоселищата измислят и внедряват нови технологии. Ползата от тяхното внедряване ще обезпечават понататъшното творческо търсене. Това е път към материално благосъстояние и пълна самореализация на всеки човек. И това благосъстояние няма да зависи от дефети на икономическата система на държавата. Съвременната цивилизация изкуствено разделя човека и природата. Човек, намиращ се извън естествената природна среда или незнаещ как ефективно да я използва, е длъжен да се подчинява на изкуствената система за обезпечаване на живота, която е много по-неэффективна. Когато у човек липсват средства за живот, той става роб на съществуващата икономическа или политическа система, принуден е да живее и действа по алгоритъм, поддържащ и съхраняващ системата.

За системата е изгодно човек да бъде потенциално беден, зависим от нея, посвещавайки живота си на борба за оцеляване. Затова не се внедряват и всячески се дискредитират най-добрите аграрни идеи и технологии, даже тези които са разработени преди много години. А в общество, като нашето, където още не е развита идеологията за излишното консуматорство, нищетата е основният метод за подчинение на човека, заставяйки го да работи за чужди интереси. Затова съществуващата система изкуствено и задълго обрича народа на бедност.

Населението, лишено от естествени средства за обезпечение на живота, лесно се манипулира от тези, в които са властта и парите.

(Следва)

Георги Иванов
КРЪСТЕВ
(РЕЗЮМЕ)

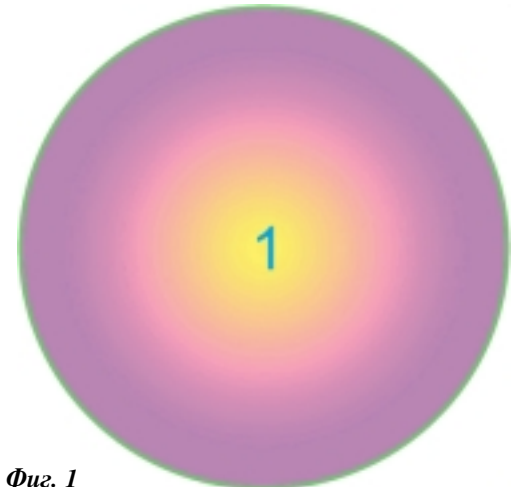
БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР И

Всеки календар отразява мирогледа и знанията на своя създател. За да разберем българския календар, е необходимо да изясним какви са възгледите на нашите прадеди в областта на космогонията, космологията, строежа на близкия космос и слънчевата система. Особено голяма ценност за нас представлява учението за великото единство, учението на богомилите и философията на даоизма.

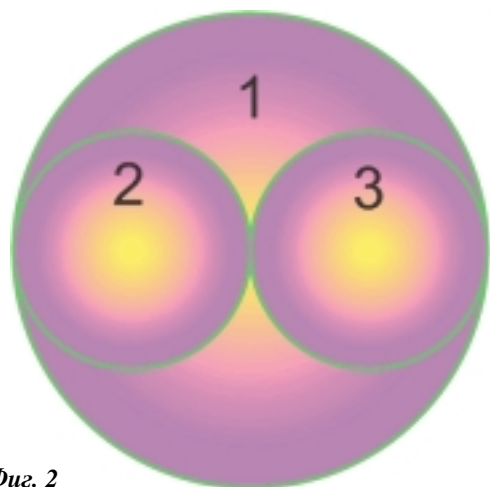
Многобройни са източниците по този въпрос, но в синтезиран вид мирогледът на българите е отразен в учението за Великото единство (ВЕД), философията на даоизма, учението на богомилите и каменните надписи от времето на Аспарух.

В учението за великото единство основополагаща е идеята за основното първично начално единство, което на съвременен език означава първичното единно начало. (фиг.1). Първичното начално единство обхваща безкрайно пространство и време. Чрез пулсационни излъчвания то създава нови самостоятелни средища, които на свой ред също могат да пулсират и излъчват. Многократното повторение на този процес води до създаване на вселената. Това всъщност е сътворението. Ето какво пише по този въпрос Димитър Съслов:

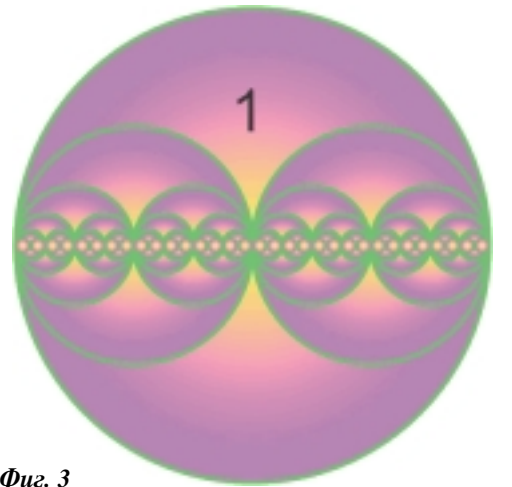
„Основното първично начално единство в туптежни излъчвания (пулсации - б. а.) ТРОИ в две срещуположни посоки. Това са главните основни начала, които са самостоятелни средища. (фиг.2). Освен отделните им времена и простори, на тези средища

Фиг. 1

Фиг. 2

Фиг. 3

се присвояват възможности за собствени туптежни излъчвания, за съгласувани и допълващи се взаимодействия и съчетания. (фиг.3) Първоначалното начално единство обхваща и просмуква в безкрайните си пространство и време, всичко що е излъчило, както и всичко излъчено впоследствие от неговите излъчвания. При също такива туптежи то поглъща обратно с присвоените им простори и особености всички разнородни средища, когато присвоените им времена са се завършили. На излъчените пряко или непряко самостоятелни средища биват присвоени освен простори и времена, също и някои от началните особености всички разнородни средища, когато присвоените им времена са се завършили. На излъчените пряко или непряко самостоятелни средища биват присвоени освен простори и времена, също и някои от началните особености всички разнородни средища, когато присвоените им времена са се завършили. На излъчените пряко или непряко самостоятелни средища биват присвоени освен простори и времена, също и някои от началните особености всички разнородни средища, когато присвоените им времена са се завършили.

свувани взаимодействия и съчетания на техните обратни туптежни всмуквания от първичното единство, представяват света – цялата вселена и нейния живот. Както знаем, това първично начално единство е бивало наричано *Върховно Единство*.”

Пред нас е едно прекрасно описание на пулсационния модел на Вселената, където туптежът е пулсация, излъчването – разширение на пространството, а туптежното всмукване – свиване на пространството. В този модел не съществува понятието сътворение. **Съвременната теория на Големия взрив описва само едно пулсационно разширение на пространството, само един миг от съществуването на вселената.**

Аналогична е картината и в даоизма. ДАО е аналог на първичното единство. ЯН и ИН са аналог на двете главни основ-

ни начала. Движението от Великия предел до следващия велик предел е пулсация или туптеж.

Георги Велев отбелязва, че ЯН и ИН са български думи, често употребявани в съвременния ни език, поради което имаме основание да считаме, че учението за ДАО е произлязло от учението за ВЕД.

Богомилското движение е чисто българско явление. Поради това то е част от българското културно наследство. За нас е важно да знаем как в него се разглеждат въпросите за първичното начало и сътворението. В книгата на Антон Глогов „Богомилското учение” четем следното:

„Началото бе мъртва точка, а първичност бяха само Силата на сътворението и Силата на разрушението.”

„Силата на сътворението като творческа сила не е могла да бъде вечно в тази мъртва точка, в която е дър-

жана от Силата на разрушението. Тласкана от съзнанието за творчество, Силата на сътворението влиза в борба със Силата на разрушението и тая борба свършва най-сетне с разкъсване на мъртвата точка, за да премине от небитие към битие, т. е. да започне мировото сътворение, сътворението на света.”

По същество това е една лекция по космогония. Мъртвата точка е аналог на първичното яйце, а нейното разкъсване е аналог на Големия Взрив. Космологията на богомилите е представена от идеята за „създаване на ред във всемира” и привеждането му в състояние на равновесие. По този въпрос те казват следното:

„След завършека на първата част от сътворението, Силата на сътворението не тури край на творчеството си, защото между телата във всемира се поя-

Никола ГИГОВ
(Продължение
от миналия брой)

Гавазин или разбойник

18-годишен Дельо излезе извън закона. Скри коня и пушката в запустяла плевня и тогава слезе в Беловидово. Не предполагаше, че Сеизинът толкова бързо ще се оплаче, ще го опише и припознае и Кюрд ага ще го затърси.

Дельо не се показва на ближните, за да не се издаде. Пък и нямаше ни пари, ни армагани.

Слухът за обира се разнесе. Българите се питаха кое е това младо момче, дето излезна толкова хитро, та отнело и коня, и пушката на Сеизина. И Кюрд ага се питаше същото. И всеки гледаше да спечели тази момък на своя страна. Какъв ще стане той утре: гавазин или разбойник? По-добре е да стане гавазин и да брани Турската империя, отколкото да стане разбойник и да й отваря рани.

Кюрд ага от Кара Олан (Гърция) изпрати писмо до Каймакамина в Беловидово – да открият веднага Дельо, да го арестуват и под конвой да го закарат при агата. И за да го примамат – дал 100 гроша на ближните му, та да излезе, че Дельо е печаловник и са се условили да слугува при Кюрд ага.

Дельо продаде коня и скри парите в гората. Там скри и пушката. И като слезе пак в Беловидово – още в

първия сокак го обградиха и поведоха при Каймакамина. Той нареди да го вържат и да го закарат при Кюрд ага.

– Мене не трябва със запитие да ме карате – ще стана на посмешище! – запротестира Дельо.

– Под конвой и право при Кюрд ага! – изрева Каймакамина.

Завързаха Дельо и го подкараха под конвой. Той се замоли на стражаря да го отвърже, да вървят редом, да не го резили пред хората. Но запитието го удари отзад с приклад – така го удари в гърба, че дъхът му излетя и Дельо не можеше да преглътне глътка въздух.

Причерня му – ще припадне. Някак разсука хлабавото въже и се развърза. Скочи с ярост, сграбчи запитието, обезоръжи го, повали го, удари го с тежък юмрук и със същото въже завърза запитието. Сега Дельо подкара запитието по пътя за Кюрд ага.

– Кой е вързал запитието? – побесня Кюрд ага, когато видя как разбойникът води запитието.

– Кюрд ага, запитието ме удари с приклада в гърба и ми изкара душата. Любя едно момиче – помакинче от Беловидово. Гюлсюме се казва. Тези дни щехме да се годяваме. Ала това запитие не дава да взема българка-мохамеданка. То ме би с приклада.

– Ударете 10 тояги на запитието, задето е позволило да го вържат и задето е своеволничил! – изрече бавно Кюрд ага. И заоглежда Де-

льо – здрави мускули, орлови, открити очи. Въведе го в конака, нагости го. И с мазни думи го прикотка да стане негов гавазин.

– Ще остана при тебе за гавазин, Кюрд ага. Каквото ищеш, имаш го. Ала при едно условие.

– Какво е то? – сви очи Кюрд ага: това гяурче поставя условие.

– Да не потурчвате братята и сестрите ми!

Беят кипна, но се въздържа. Тоя Капусуз е за обесване, ала от жилавия дрян става най-хубав камшик. Ще го стори еничерин-гавазин – да тъпче своите и да му служи.

– Съгласен съм! – отвърна притворно Кюрд ага. Дръпна от чибука, издуха дим, добави – Ставаш мой аянин (наемен доброволец) – с 30 гроша на месец. И от мен ще е яденето и облеклото.

Дельо пое по стълбицата на Османската империя. Вградиха го като крайъгълен камък... Ала Дельо още не знаеше, че българи от родния му край съчиниха песен за обира, Сеизина и Кюрд ага и пееха за него като за народен закрилник. С песен хванаха сърцето му да го държат към българско. Накъде ли ще поеме Дельо – към песните или по стълбицата на поробителя?

Гяур кюпек

Вече имаше право да носи оръжие. Дельо е бързоходец, скача леко, хвърчи като птица. Пази конака с цяла свита гавази, но той се услови да

КОСМОС ОТ МЪКА

не турчат българите. Пък и оръжие носи – може да се защитава.

Ала много скоро другите гавази-турци взеха да ръмжат срещу Дельо. Тия кучета го нямаха за свой и му се зъбеха. Правеха му клопки, злепоставяха го, доносничеха пред Кюрд ага. Един ден подучиха детето на агата, та да извика на Дельо: „Гяур кюпек” (Невернишко куче).

Дельо побесня – подгони гавазите, пръсна ги на вси страни, сетне се върна в конака, приближи до сина на бея и като не можа да преглътне обидата – шамароса детето. Да знае и помни. То – глезеното – ревно до небеса.

Дельо се махна и отиде до пазара. Купи си чевверме. Седна да яде. Бе много ядосан.

Не мина дълго и беният Кюрд ага изпрати пръснатите гавази да извикат Дельо при него.

Гавазите го обградиха, но не посмяха да скочат върз него. А Дельо дъвчеше със здрави дъби чеввермето и ги гледаше с мълни-очи.

– Беят те вика.

– Не виждате ли: сега ям. Така му кажете.

Гавазите донесоха, че Дельо няма да дойде: сега яде чевверме. И Беят – изумен – сам тръгна към пазара, заедно с всичките си гавази. Извика още отдалеч:

– Защо наби детето

ми?

– Който ми вика гяур кюпек, ще играе кюпек и ще яде кютек! – Дельо изгледа със страшни очи гавазите и опря очи в бея. Той се закова. Струпа се народ.

По знак на бея всички гавази скочиха върз Дельо. Но той носеше два пишовца – извади ги бързо, стреля и с двата, уби в упор двамина гавази. Те паднаха и се завири баруга кръв.

С нож в уста и с друг нож в ръка се нахвърли върху останалите живи гавази – и те побегнаха от той луд човек, луд Дельо.

– Прекратете! – извика Беят, за да си възвърне сринатия кураж.

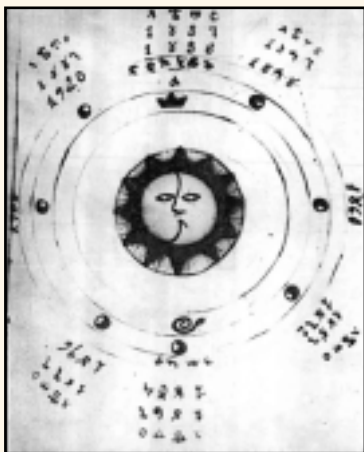

СЪВРЕМЕННАТА НАУКА

КАЛЕНДАРЪТ НА ПОП МИНЧО ОТ С. ДЪБЕНЕ

По същество календарът на поп Минчо съдържа информация за строежа на слънчевата система. В центъра върху образа на Слънцето се намират Земята и Юпитер. Следва 12-зъбно колело. Тази композиция указва, че нашият календар е слънчево-юпитеров с 12-годишен календарен цикъл. Обозначена е и 1837г. - петел. В най-външния пояс на композицията са изобразени още осем планети. Съдим, че са планети, защото са показани с фази като луната. Десетата планета е обозначена с а - алем - първи. Така общият брой на планетите в слънчевата система става 10, а не 9 както са ни учили. (Ще отбележим, че едва през лятото на 2005г. НАСА официално съобщи за откриването на десетата планета)

Особен смисъл съдържа рисунката на змията, указана и с текст. Нашето мнение е, че се внушава нещо изначално и много важно за произхода на българите. Змията е символ на бога на земята и водата Енки (Буру). Така разбираме, че българите извеждат своя произход от него.

МОДЕЛ НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР И СЛЪНЧЕВАТА СИСТЕМА ПО МОТИВИ ОТ КАЛЕНДАРА НА ПОП МИНЧО ОТ С. ДЪБЕНЕ

Слънцето, било едно около друго, според силата която им е определила Силата на сътворението, независимо от техния общ кръговъртеж, заедно със Земята и с месеца, около центъра на всемира, Слънцето.

Силата на сътворението определи за център на всемира Слънцето, защото в него беше преминала най-голямата част от нейната творческа сила и то носеше и топлина, и виделина на всички други тела, които бяха със слаба светлина.

По-добре не може да бъде казано. Пред нас е една лекция по космология, която представя хелиоцентричния модел.

От древнобългарските надписи ще посоча само един, който по мое мнение съдържа най-голямо количество информация. Той гласи следното:

„Подвижните светили са 7. Небесен господар им е слънцето. То и Юпитер - времегосподаря управлява.”

Подвижните светили са Слънце, Луна, Марс, Меркурий, Юпитер, Венера и Сатурн.

Определянето на Слънцето за небесен господар означава, че то е център, че моделът е хелиоцентричен.

Проучванията показват, че почти всички единици за измерване на време са в съответствие с периода на въртене на Юпитер около Слънцето. Това води до извода, че българският календар е слънчев и юпитеров.

Този извод има важно значение за възстановяването на българския календар, но още по-важно е да знаем, че много преди Коперник, Га-

лилей и Нютон, българите са знаели, че планетите се въртят около Слънцето, а не около Земята.

Българите са разпределили календарната година по оригинален начин, като един от дните е отделен от другите. Този ден е нулев. Той не се брои и няма седмично име. Това е българската Нова Година.

Останалите 364 дни се разпределят в 4 тримесечия, всяко по 91 дни. Тримесечието съдържа 3 месеца, или 13 седмици. Първият месец има 31 дни, а другите два имат по 30 дни. Началото на годината съвпада със зимното слънцестояние (фиг.4).

Четвъртата година е високосна. Високосният ден също не се брои. Той се прибавя между 30 юни и 1 юли, когато е лятното слънцестояние.

Годините се броят в пакети по 12 години, в съответствие с движението на Юпитер. Пет 12-годишни цикли определят един 60-годишен цикъл.

Българският календар е една съвършена система за отмерване на времето, в която са вложени огромни познания. В този смисъл календарът е банка информация, която ние българите трябва да ползваме най-ефективно. Знанията на древните българи и днес имат актуално значение и представляват интерес за съвременната наука.

05.11.2001 г. Монтана,
07.11.2001 г. ВМЕИ – Варна
www.svetogled.hit.bg

КАЛЕНДАР НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ – фиг.4

НУЛЕВ ДЕН – ЕНКИ, КОЛЕДА

ПЪРВО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 1					МЕСЕЦ 2					МЕСЕЦ 3				
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	6	13	20	27		
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21		
6	13	20	27		3	10	17	24	1	8	15	22		
7	14	21	28		4	11	18	25	2	9	16	23		

ВТОРО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 4					МЕСЕЦ 5					МЕСЕЦ 6				
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	6	13	20	27		
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21		
6	13	20	27		3	10	17	24	1	8	15	22		
7	14	21	28		4	11	18	25	2	9	16	23		

ВИСОКОСЕН ДЕН

ТРЕТО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 7					МЕСЕЦ 8					МЕСЕЦ 9				
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	6	13	20	27		
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21		
6	13	20	27		3	10	17	24	1	8	15	22		
7	14	21	28		4	11	18	25	2	9	16	23		

ЧЕТВЪРТО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 10					МЕСЕЦ 11					МЕСЕЦ 12				
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	6	13	20	27		
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21		
6	13	20	27		3	10	17	24	1	8	15	22		
7	14	21	28		4	11	18	25	2	9	16	23		

И ПЕСЕН

- Кюрд ага - ядех си мирно - и за твоя кеф убих тези двамина.

- Имаш прошката ми! - рече Беят пред струпания народ до двата кървави трупа - Ела да ти дам тескере (открит лист). Имаш право да ходиш с оръжие - ти си го заслужи! - и хич не му трепна окоето за убийството.

Дельо знаеше, че влиза в нова клопка. Дните му при Кюрд ага бяха преброени. Усети как точно под лъжичката му тупа едно пиле - уби двамина. Стана убиец на 18 години. Ала не беше виновен. И светът му причерня.

Убийството убийство ражда

Дельо разбра: любов и омраза движат света. До любовта са песните и люлките, а до омразата - войните и смъртта. Ала

как да си запазиш името, вярата, честта при тая огромна Османска империя и при тоя смазан в робство български народ.

Реши да смени бея - може да го убият тука по време на сън. Избяга от Кюрд ага и отде при неговия лют противник - Алемин ага от Козуба (Гърция). За да го спечели, Алемин бей му обеща не по 30, а по 50 гроша на месец, храна и облекло. И по-висок пост. Всички езити (телохранители) ще са под командването на Дельо. И Дельо се съгласи.

Но по пътя за Козуба гавази на Алемин бей се срещнаха с гавази на Кюрд ага, тръгнаха да гонят Дельо. Едните гавази бяха изпратени да върнат обратно Дельо при Кюрд ага, а другите гавази бяха изпратени да

срещнат Дельо и да го заведат при Алемин бей. И на поляна сред гората застанаха гавази срещу гавази, а Дельо по средата. Сбиха се заради него.

Бързият Дельо прецени голямата касапница, която иде, прибегна и се скри зад дебело дърво. Гавазите влезнали в ръкопашен бой, забравиха за него. „Нека се бият - каза си Дельо - аз ще чакам тука”. В грозната ръкопашна схватка гавазите на Кюрд ага (неговите бивши „другари”) излезнаха по-яки и изловиха гавазите на Алемин бей. Пребиха ги от бой. На вързаха ги за дърветата с въжета. Обмисляха как да ги избият. Ала Кюрд ага ги бе изпратил да хванат Дельо и да го върнат обратно. А той къде е? Затърсиха Дельо из гората.

Между храсти и стволите Дельо обходи горичката в кръг и се яви в гръб на гавазите на Кюрд ага. Прецени кога е най-удобно. Стреля три пъти. Уби трима гавази. Двамината останаха живи, обърнали глави и видяха откъм гърба си Дельо.

- Хей, живите! - изрева Дельо и те мигом вдигнаха ръце. Страшен Дельо, луд Дельо. Наблужи ги:

- Ще съдя с най-страшната мярка. Искам да изпратя армаган на Кюрд ага.

Измъкна сабята си,

отсече главата на един от убийците и я вдигна за косата.

- Носете тоя армаган на Кюрд ага и му кажете, че който потурчва и мъчи християните българи, който мъчи българите-мохамедани и бедните турци ей тоя армаган ще му изпращам.

Взеха кървавата глава, туриха я в торба и я отнесоха на Кюрд ага.

Сетне Дельо разсече въжетата на вързаните гавази на Алемин бей - новият му бъдещ господар.

- Че оти се дадохте? - изрева и на тях - Какви гавази ще сте ми като не можете да се браните? Гледайте как става!

Дельо отрязва втората глава на убийците, уви я в кърпа, сложи я в торба и поведе новите гавази към конака на Алемин бей.

Още в този ден новите гавази намразиха Дельо. Защото е българин и излезе по-як, по-бърз и по-хитър - сам се справи с гавазите на Кюрд ага. И реже глави.

Стигнаха в Козуба - и влезнаха в конака на Алемин бей.

- Добре дошъл, Дельо! - посрещна го Алемин бей във вътрешния двор - Какъв армаган ми носиш?

Дельо завъртя торбата, извади отрязаната глава на убийца гавазин на Кюрд ага, отви я от кърпата и положи на зе-

мята, пред нозете му, кървавата глава.

- Това е армаганът, Алемин бей!

Алемин бей побледня. Взе да лови с ръка въздуха - ще припадне. Отдолу го гледат две оцъкнени очи и в кървавия отвор на устата имаше топка език.

- Лошо те пазят гавазите, Алемин бей! - добави Дельо. - Но идвам както се одумахме. Не идвам да пия човешка кръв. Моята кааза вече е потурчена и почнаха да потурчват и последните българи от Беловидово. Знай, Алемин бей: аз няма да преклоня глава пред нищо и пред никого. Ще се боря против това безправие. Ще си взема жена от потурчените. Ще браня християните. И вашата мяра, с която мерите днес, един ден ще се отмери и вам. Приемаш ли ме?

Изпусна ли се такъв човек: уби трима гавази на Кюрд ага, спаси неговите гавази. Дали ще успее Алемин бей да го навие, та Дельо да реже така главите на българите-християни?

В нозете му стоеше отрязаната глава с оцъклените очи. От устата с кървав отвор сякаш излизаше пара от слънцето. Извърна очи. Но блясъците на кръвта ще го спохждат и насън.

Изпит със сабя

За да прикрие страха си, Алемин бей заръча на слугите да изведат малкото магаре в двора. Изведоха го от обора. Вързаха го за дирек на двора.

- А сега, Дельо Капусуз - поставям те на изпит със сабя. Нека видя силата и бързината ти. Искам с един удар да отсечеш главата на това магаре. За да те наема за гавазин.

Дельо се почуди - беше му донесъл човешка глава, а тоя иска магарешка...

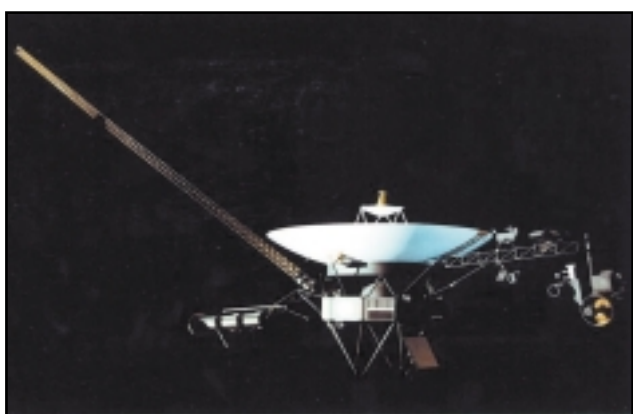
Всички гавази заобиколиха магарето. А то стои като вкопано и не мърда.

Извади сабята. Огледа магарето, прецени. Блесна лъч като светкавица: загуби се. Главата не падна. Магарето си стои - само очите му се ушириха и от муцуната му потече червено конче...

Гавазите се закискаха - магарето си стои. Дельо е унижен.

- Защо се кискате, бре, будали? Забравихте ли как ви отвързах от дърветата? На, вижте! - и Дельо бутна с десния си крак хълбока на магарето. То се наклони, раздвои и падна на две части на калдъръма на двора. Шурна магарешка кръв. Назначиха Дельо за баш гавазина

(Слегва)

(Продължение от миналия брой)

Много прогресивни лекари осъждат лекарствената терапия. Някои от тях са дотолкова разочаровани от неефикасните резултати, че изоставят медицинската практика и се посвещават на изучаване основните проблеми на профилактиката. Между тях е прочутият швейцарски лекар Бирхер-Бенер, от чиито проучвания аз съм дал няколко цитата в моята книга. В началото на лекарската си кариера д-р Бирхер до такава степен се разочаровал от текущите методи за лекуване, че когато му се наложило да се запознае с хранителната стойност на естествената храна, той започнал да лекува своите пациенти чрез естествено хранене, без никакви лекарства. **Твърде скоро голям брой болни, безуспешно лекувани от много доктори по цял свят без никакви резултати, отишли в неговия санаториум в Париж и за кратко време били напълно излекувани посредством строга сурова зеленчуково-плодова диета.**

Но д-р Бирхер разглеждал суровата храна като „терапевтично средство“, а не като единствена диета, подходяща за човека. Като че ли хората са били задължени да се хранят с неестествени хранителни продукти още от детинство и след като са се разболели, започват да се лекуват с „терапевтична диета“ вече в напреднала възраст. Но този явен парадокс има своето обяснение. Преди всичко е нямало човек в света, дори този знаменит експерт

Двете деца на автора от Армения, Атерхов умираат след продължително боледуване. Цели 18 години той учи медицина и установява, че смъртта им е в резултат на неестествено хранене и отравяне с лекарства. Третото дете, което отглежда като абсолютен суровоядец, се радва на съвършено здраве. Самият той чрез суровоядство се излекува от редица болести.

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ ОТ ЛЕКАРИТЕ КАТО ТЕРАПЕВТИЧНО СРЕДСТВО - ТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ОБЯВЕНИ ЗА ЕДИНСТВЕНАТА ПОДХОДЯЩА ХРАНА ЗА ЧОВЕКА

по суровоядство, който да е разбирал, че яденето на готвена храна е навик и че желанието, което хората чувстват към готвената храна, не е нито глад, нито биологично изискване на клетките. Като лекар Бирхер бил обучен да лекува съществуващите болести. **Никой не би му платил хонорара и не би се отнесъл сериозно с него, ако той публично защитава една система на хранене, която би предпазила децата от всички болести.**

Понастоящем има две противоположни гледища относно храненето. Едното от тях приема суровоядството, другото е в полза на готвената храна, едното защитава вегетарианството, другото предпочита животинската храна. Сега науката не е политика. Човек, който поддържа погрешното гледище, няма какво право да налага своите неправилни и вредни възгледи над невинните деца. Висша необходи-

мост днес е тези две мнения да бъдат изследвани в международни и културни проучвания и онава, което е погрешно, да бъде отречено, а правилното гледище да бъде публично обявено и широко приложено.

На пръв поглед хората, които не желаят да се задълбочават в проблемите, мислят, че идеалът за суровоядството не е бързо осъществим и че хората не ще бъдат склонни да изоставят своите дълбоко вкоренени навики. Но това е гласът на навика, не гласът на науката. **Науката трябва да се отдели от навика. Ние първо**

трябва да приемем, че суровата храна представява истинските и пълни хранителни материали, пригодени за човешкия организъм, а след това нека онези, които желаят, да изразжат суровите материали за себе си и за децата си за свое собствено удоволствие.

На първо място ние трябва да се поучим от опита от суровоядството, за да коригираме веднага съществуващите в науката погрешни мнения по отношение на храненето, според които най-съществените храни са вредни, а действително вредните се препоръчват като

здравословни. Трябва ясно да се разбере, че при всички случаи, без изключения, където суровите храни са забранени за слабите, болните и страдащите от стомашни разстройства и пр., тъкмо тези забранени храни биха излекували, поддържали и укрепвали пациентите.

В този случай вече не става въпрос за прекратяване на един лош навик. Напротив, пациентът сега моли за плод, но ние отказваме да му дадем, той се чувства зле от готвената храна - ние го увещаваме да вземе още малко, издърпваме плода от ръката на едно дете и насила му вкарваме варена храна в устата. **С други думи, ние ги принуждаваме да продължават да ядат същите онези храни, които са станали причина за техните болести и разстройства. Опровергаването на погрешните мнения от този род само ще намали броя на постигнатите от ненавременната смърт с 50%.**

За да се убедим в истинността на тези твърдения, няма друго средство, освен да практикуваме суровоядство няколко месеца и този опит трябва да бъде направен от всеки

здравомислещ човек. Само така веднъж завинаги ще се сложи край на всички съществуващи погрешни и противоречиви становища по отношение на храненето.

Като разглеждаме суровоядството в тази светлина, основните принципи на храненето вече не остават ограничени в университетите и изследователските институти; по-скоро те стават въпроси от първостепенна важност за цялото човечество. За обикновения човек научните имена на хилядите хранителни продукти, техните сложни формули и дългото уморително задълбочаване върху техните хранителни особености и предполагаема полза, могат да бъдат синтезирани в три думи: **сурова растителна храна или пълния суров материал за човешката фабрика.**

Така суровоядството става идеал, отделен от медицинска наука - идеал, който не се обяснява с научни формули или посредством логиката. Негови доказателства са неоспоримите закони на природата и основните резултати, добити от опита.

АТЕРХОВ -

„Пълно прочистване, подмладяване и отслабване чрез суровоядство“, ИК „Здраве и щастие“, книжна борса - полиграфически комбинат „Димитър Благоев“ (ул. „Никола Ракитин“ №2), борса „Еквус Арт“; тел.: 02/581 96 40; GSM 089/983 11 10

Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

Бейнса Дуно

НЕВРАСТЕНИЯ

1. Сложете някакъв златен предмет в чиста вода, в съотношение 1:10 - 1гр. злато в 10 гр. вода - за 48 часа да престоят на слънце. Микроскопичните частици на златото ще се разтворят във водата и тя ще стане лековита. Пийте един път дневно по 10 капки от нея. Златото ще регулира нервната ви система.

2. За всички нервни заболявания яжте много ябълки, круши, орехи.

3. Неврастеникът трябва да яде по 3 кюфтета, направени от праз - сутрин, обед и вечер, в продължение на 10 дни. Ре-

цептата се състои от праз, малко брашно или галета, масло и яйца.

4. При неврастения е много добре да се подложите на грахова диета.

5. Вечер преди сън, изяждат по една глава лук за тонизиране на нервната система.

6. Краставицата също действа благотворно върху нервната система, но тя трябва да се яде сутрин и на обяд. Вечер след залез слънце, да не се яде.

7. Сутрин, обед и вечер по 2 чаши гореща вода на глътки.

8. За обяд се препоръчва бамия и стъргана ряпа с малко лимон и зехтин.

9. Царевична вода - 1 кг. царевична да ври в 1,75 литра вода, докато остане 1 литър. Да се пие 3 пъти на ден, сутрин, обед и вечер. Ще варите царевичната вода ден за ден.

10. Смушчава ли ви нещо, чувствате ли се нервни, раздразнителни, сварете си оризова вода. Пийте по 3 супени лъжици 3 пъти на ден в продължение на 1 седмица. Втората седмица вземете 1 кг. грах, сварете го хубаво на супа и го взимайте по 10 супени лъжици 2 пъти дневно, обед и вечер. Третата седмица ще вземете и ще си омесите хляб. Цяла седмица ще ядете хляба, който сам сте си приготвили.

11. За неврастенията и всички нервни болести препо-

ръчвам април, май и юни разходки в планината. Ще се разхождате сутрин, докато слънцето още не е изгряло и малко след изгряването му, ще вървите от изток на запад, така че слънцето да пече гърба ви.

12. За успокоение на нервната система отглеждат сине цветя.

НЕРАЗПОЛОЖЕНИЕ

1. Който е неразположен, да мирише роза. Да натърка с листенцата на розата ноза, ушите, устата и ръцете си.

2. Имате някакво неразположение на духа - отглеждат карамфили, като ги помиришавате често. Отглеждат и здравец със същата цел.

НЕСПОКОЙСТВИЕ

За да се освободите от неспокойствието, отидете да се разходите в гората сред дърветата. Изберете си едно дърво и се опрете с гръб в него. Стойте така между 5 и 30 мин. по ваша преценка. Главата ви да бъде леко наклонена.

НОЩНО НАПИКАВАНЕ

1. Да се пече гръбначният стълб на слънце, сутрин рано.

2. Да се правят топли компреси на корема.

3. Да се разтрива гърбът и по-специално гръбначният стълб.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

МОБИ (Richard Melville Hall, 1965) - американски музикант, една от най-дискутираните фигури в областта на техно-музиката: **“Бихте ли изляли вашата домашна котка или бихте ли накарали психически недоразвито дете да влезе в печката? Ако не, тогава защо е в реда на нещата да се ядат крави и да се тестват продукти върху чувствителни животни? Аз вярвам, че да се извършват съзнателно действия, които причиняват или извиняват страданията, е крайно осъдително. Аз ви призовавам да бъдете състрадателни и да се отнасяте към другите така, както искате да се отнасят към вас. Ако не искате да бъдете бити, хвърлени в затвор, убивани или измъчвани, тогава вие не бива да извинявате подобно поведение спрямо някого - бил той човек или не.”**

“Ако вие прегледате учебник по западна история, ще видите, че ние бавно даряваме основни права на всички. Преди много време само кралете имали права. Впоследствие правата били разширени към заможните бели мъже. След това - към всички мъже. След това - жени, после - деца. След това - на умствено изостаналите. Сега ние се мъчим да разширим основните права и към хомосексуалисти и животни. И най-накрая трябва да приемем, че всички чувстващи същества заслужават основни права. Аз определям като основни права следното: възможността да притежаваш живот, без да има някой, който нежелано да оказва насилие над тебе. Или, както създателите на конституцията посочват, възможността да имаш “живот, свобода, постигане на щастие”. Но чрез какъв критерий може да оправдаете отричането на основни права за някое живо същество? Разберете, че каквото и критерий да използвате, някой би могъл да отрече вашите права, ако се противопостави на вашия вид, сексуално предпочитание, цвят, религия, идеология и т. н.”

“Основно ние трябва да спрем тези действия, които разрушават околната среда, другите същества и нас самите и да открием нови начини за съществуване.”

“Има осъществими (и обикновено по-добри) алтернативи на това да се употребяват животни за храна, спорт, облекла и експерименти. Аз ви моля да прекъснете всякакви действия, които биха могли да причинят или извинят мъчение, злоупотреба или убийство на животни.”

Сър ПОЛ МАККАРТНИ (Paul McCartney, 1942) - английски музикант (певец, китарист). Един от водещите музиканти на групата “Бийтълс”:

“Не мисля, че трябва да убиваме други видове. Ние мислим, че сме толкова по-добри! Аз смятам, че сме. Казвам на хората: Ние сме подчинили всички животни на земята, така че сме истински победители във всяка битка между видовете. Не бихме ли могли да бъдем великодушни? Аз наистина смятам, че е време да станем добри. Няма нужда да продължаваме да потъпкваме животните. Аз мисля, че трябва да покажем, че сме добри.”

ЦВЕТЯТА В РОДОВОТО ИМЕНИЕ ЛАТИНКА

Латинката е твърде познато и доста разпространено цветно растение. Това се дължи на ценните декоративни качества и на неголямата възискателност при отглеждането ѝ. Намира многостранно приложение: ниските форми - като бордюрно цвете, а високите увивни видове са подходящи за украса на беседки и балкони. Тъй като цъфти през цялото лято, нейните красиви цветове и листа са ценна жива декоративна украса за прозорци и балкони.

Ботаническото наименование е Тропеолум, което произлиза от гръцката дума "тропаион", означаваща трофей, знак на победа, тъй като листата имат форма на шлем, а цветовете - на щит.

Листата имат светло или тъмнозелена окраска. Цветовете представляват фунийка, която на долния край завършва с рогче. Първоначално те са били обаятели в бяло или виолетово жълто, но в последствие селекционери цветари са създали сортове с тъмночервена, медночервена, аленочервена и с друга окраска цветове.

От този род се отглеждат едногодишни и многогодишни видове. По-важни са видът Майюс - едногодишно растение с отечество Перу. Най-ценни са неговите нискорастящи форми, наричани Нанум - високи до 30 см., образувачи широко разлети храсти, имащи жълти, оранжеви и червени цветове. От тях има сортове със светложелени, тъмнозелени и мраморно изпъстрени листа. По известни са сортовете: Емпрес - от Индия, с красиви тъмни листа и с огненочервени цветове, Аврора - със светложелени листа и прасковено жълти цветове, Фолиус ауренс - със златисто шарени листа и др. Видът Лабанум е едногодишно цвете от Колумбия, от който има ниско растящи форми до 25 см. височина, наречени Компактум. Най-известен е сортът Рубин, имащ тъмни листа и яркочервени цветове.

Латинката се размножава със семена, които се засяват през април на постоянно място или в саксии № 8-9, като се засяват по 4-5 семена в саксия. Семената са доста едри /1000 броя тежат около 100 грама/ и запазват кълняемостта си 3-4 години. Те поникват за около 2 седмици. Проскубват се и се оставят на 25-30 см. разстояние едно от друго. Латинките обилно цъфтят и на бедни почви. При богати и наторени почви те дават много листа и по-малко цветове, оставащи по-ниско от листата и по-незабележими. Изискват умерено поливане. Латинките се отглеждат лесно и са за предпочитане във всеки двор и всеки дом.

Георги ТРЕНДАФИЛОВ, агроном

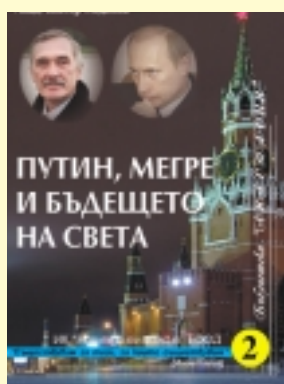
ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ.София (срещу карриерата)
Тел. 0888 930 228 ; 02 996 22 11(вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар Втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата на "Библиотека Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегреков.
Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
www.rodovo-imenie.org

ЕНЕРГИЙНОТО МЯСТО ЗА КЪЩАТА

От стр. 1

В дома трябва да е хубаво, топло, уютно, а главното - безопасно. Преди хората са били по-близо до дървото, позабравено днес знание за сечестата страна на живота. Сега то се е съхранило само в приказките и народната демонология - поверията за домашните духове, русалки, таласъми. А те съвсем не са персонажи от фолклора, а популярно изложение на знанията за енергийните образувания, съществуващи в природата независимо от човека. При това те имат най-пряко отношение към човека и при определени условия влизат в контакт с него. Под каква форма - за това разказват преданията. Знанията за това са се разпилели във времето, но същността им - не. Те са останали и са някъде наблизо. И единствената възможност да не влезем в конфликт или противоречие с тях, е да се вслушваме в своя вътрешен глас, интуитивен остатък от древните знания.

Традицията, разбира се, не е прекъсната окончателно. Запазили са я хората, които умеят да се ориентират в полето на земното излъчване. Уникалността на знанията, които те притежават, в известна степен е призната и от официалната наука, откакто започна да се говори за геопатогенни зони и земно излъчване. Хората, притежаващи тази дарба, са познати и ценени в селата. Малцина са онези, които ще започнат да копаят кладенец, преди човекът с лозова пръчка (сега - с багети) в ръката да намери място за него, да посочи подземния воден източник. А в новите градини можеш да видиш закован кладенец - изкопали са го, имало е вода, но е свършила. Опитват се с помощта на багети да се ориентират в енергийните полета на Земята и поддръжниците на телуричните учения. Разсъждават за земни лъчения, за енергийните запаси, за мистичните тайни и като следствие - за всемогъществото. Но това, както се казва, е друга история.

Геопатогенните зони съществуват в реалността и представляват геофизични аномалии, които могат да бъдат и в мястото, в което живеете. Основните причини за

възникването на геопатогенни зони са: пресичането на подземните водни потоци, геоложки разломи в горните слоеве на земната кора и възли от глобалните енергийни мрежи, така наречените линии на Хартман и Кури. На мястото на пресичане на възлите на мрежата, както и в точките на пресичане на линиите на енергийните мрежи и подземните водни потоци, се създават места, в които се концентрира земното лъчение. Тези зони са много опасни за човека. Ако дълго време пребивавате в такава зона, се повишава рискът от раково заболяване, множествена склероза, увреждане на вътрешните органи и костния мозък.

Земното излъчване се характеризира с редица физически особености. То се разпространява вертикално нагоре, без да се разсейва, подобно на лазерен лъч. Земното излъчване не се екранира с помощта на обичайните неутрализиращи средства в радиационната защита, като оловото или бетона. Лъчът на земното лъчение може да премине през всички етажи на сградата. Домашните животни безпогрешно усещат геопатогенната зона. **Кучето никога няма да легне в такава зона. Котките, обратно, обичат да се намират в места с патогенна енергетика.** Тя подхранва биополето им, което е много сходно по полевите си характеристики със земното излъчване. В миналото е съществувал обичай в помещението или на мястото, което ще се обитава,

да се пуска първо - преди човека - котка, а след това куче. Котката е поглъщала всички негативни изкривявания на биополетата в помещението. Кучето е намирало геопатогенните зони. На мястото, където то е лягало на земята, поставяли леглото. Кучето подсказвало на хората, че това място е безопасно.

В избора на място за къщата и за да се предотврати попадането в такава геопатогенна зона могат да помогнат специалистите по биокация. Ако имате такива сред познатите си, поканете ги на мястото, те ще ви помогнат. Но да търсите такива специалисти на пазара на предлаганите днес "езотерични услуги" е опасно. Мнозина могат да въртят багетите в ръцете си, но не е задължително те да реагират именно на земното излъчване. Най-добре се доверете на собствената си интуиция. В природните енергийни потоци, тя, по правило, не греша.

Много интересна история е свързана с постройката на нашата вила. Някога, преди много години, баба ми и дядо ми купили мястото и са построили къщата. Били разгледали много варианти на готови къщи за продажба, когато на баба ми и предложили в работата вилни места. На баба и дядо не им се искало много да строят, предпочитали по-скоро да влязат в готова къщичка и да живеят. А предстоящото строителство предполагало да отложат влизането във вилата за следващия сезон. Но баба ми

все пак се решила и с група колеги отишла на оглед. Разхождали се из брезовите горички, хълмове и възвишения. Хората обсъждали нещо, а баба ми била привлечена като с магнит от едно пънче на зеляно от слънцето възвишение - именно тук ѝ се приискало да приседне и да отиде. Тя разказваше, че в момента, когато се отпуснала на пънчето, я обзело чувство на радост и страстно желание: "Искам да живея тук и тук да построя дома си!". А понататък всичко било като в приказка. Местата били малко и ги разигравали на томбола. Баба ми имала късмет да попадне сред хората, които щели да получат места в този район. По-късно мерили и разигравали самите участъци. Какво било удивлението ѝ, когато пристигнала да види "изтегляния" участък и съзряла същата полянка със същото това пънче по средата! На неговото място била построена нашата вила. Трябвало ли да казвам, че тази вила стана за нашите старци огромна радост, увлечение, източник на сили и здраве, а след време - просто смисъл на живота. Тук те бяха щастливи! Аз израснах на тези пясъчни алеи, а по-късно - и по-малкият ми брат. Тук сега растат моите деца. Къщата, построена на своето място, действително стана Дом, на когото е поверено семейството, а той го защитава, съхранява и се грижи за него.

Из "Биоенергийна съвместимост с растенията във вашата градина", издателство АЛИВГО

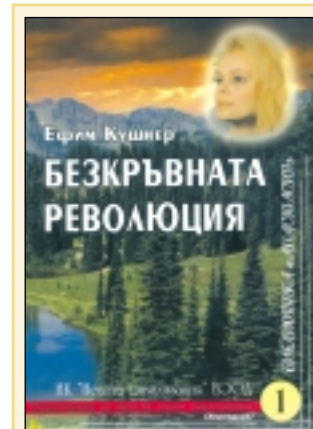
ЗЕЛЕНИ УЧИЛИЩА За родителите и техните деца в околността на село Опицвет, сред екологичночиста природа:

✓ От 20 до 30 юни 2006 г. на черешова градина на палатки

Организатор: Божидар Даскалов

Сл. тел. 967 11 05

GSM 089 978 40 05 • дом. тел. 931 43 71

Вече излезе на пазара "Безкръвната революция" от големия приятел на Владимир Мегре - писателя Ефим Кушнер. Може да поръчате първата книга от поредица "Анастасия" на тел. 02/962-16-86 и GSM 0888 69 33 59

От стр. 1

По времето Ведическо човекът е общувал с Бога. В човека всички чувства Негови присъствали, чрез тях той можел всякакъв съвет от Бога да получи. Ако се случи човекът грешка неочаквано да стори, Бог можел нея да поправи, без хармонията да се нарушава, без свободата на човека да ограничава, а само като му подскаже.

В човека от Ведическия период не възниквали въпроси: кой и как е създавал света, Вселената, галактиките, прекрасната планета - тяхната Земя. На всички хора е било известно: всичко, което ги заобикаля, видимо, невидимо, е сътворено от техния Баща - от Бога.

Отецът е навсякъде! Всичко, що наоколо расте, живее, са Неговите живи мисли и програма. И с мислите на Бога всеки може да общува чрез собствената мисъл. Дори програмата Му би могла да се усъвършенства, ако преди това се разберат детайлите.

Човекът пред Бог не се прекланял, нямало ги многого религии - те възникнали впоследствие. Култура на живота съществувала. Божествен бил и начинът им на живот.

Болестите на тялото не съществували. Като се хранел с Божествените дарове и се обличал в божествени одежди, човекът не се грижел за храна и дрехи. Била заета неговата мисъл с друго - възхищавала се на откритията. **Тогава над човешкото съдружие управници не властвали**, нямало ги границите днешни, отделящи държавите.

Човешката общност на Земята се състояла от щастливи семейства, които живеели на различните континенти. И всички те били обединени от стремежа за създаване на прекрасното пространство.

Правели се много открития и всяко семейство, открило прекрасното, усещало потребност да го сподели с другите.

Семействата се формирали от Енергията на Любовта. И всеки знаел: новото семейство ще създаде още един прекрасен оазис на родната планета.

Много били обредите, празниците и карнавалите при хората от Ведическия период. Всеки от тях бил изпълнен с голям смисъл, чувственост и осъзнаване на реалното земно Божествено битие.

Всеки обред бил велико училище и голям изпит за човека, който участвал в него. Изпит през хората, пред себе си, а значи и пред Бога.

Втора част ХРАНЕТО

Хората от Ведическия период не познавали нито една болест през време на живота си в тяло. Дори на сто и петдесет, двеста години те оставали с бодър дух, били жизнерадостни и абсолютно здрави. При тях нямало лекари и лечители, каквито има сега безброй. Съществуването на телесни болести било не-

възможно. Начинът им на живот в собственото им имение, създаденото и естествено, уредено от тях пространство на Любовта, регулирало напълно процеса на храненето им. Човешкият организъм бил осигурен с всичко необходимо в нужното количество. Човекът употребявал съответната храна в най-благоприятния момент спрямо разположението на планетите.

Обърни внимание, Владимире, в природата неслучайно всичко е подредено така, че различните растения съзряват и дават плодове в определена последователност през пролетта, лятото и есента.

Отначало се появяват стръкчетата на тревичките, например глухарчето. Те също са приятни и вкусни, особено когато ги смесиш със зимната храна.

После узряват ранното френско грозде и ягодите, малините ранозрейки, които са на слънце, и покъсните, които са на сянка, черешите, по-късно вишната и много други плодове, треви и плодчета на храсти. Избирайки своето точно време, те се опитват да привлекат човешкото внимание към себе си с необикновената си форма, цвят и аромат.

Тогава не е съществувала наука за храненето. Никой даже не си е помислял какво, колко и по кое време трябва да яде. И все пак човекът употребявал всичко, което е необходимо за организма, с точност до грам.

Всяка ягодка, тревичка или плод имат свой ден, час, минута през годината, когато могат да допринесат най-голяма полза за организма на човека. В момента, в който те завършват растежа си, установяват с планетите вселенски връзка. Като вземат предвид характера на почвата, околните растения, човека, който им е подарил погледа си, растенията преценяват кое е най-потребното за него. Именно в този ден, когато вече са готови да послужат на човека, той ще ги почете, като ги приеме и допусне съвършенството да стане негова храна.

Казвах ти, че бременната жена трябва да изкара деветте месеца в своята градина, в пространството, сътворено съвместно с нейния любим. Това не е окултно тайнство, в него се крие великата рационалност на Божественото битие. Сам прецени. В природата има множество растения, които дори могат да прекъсват безболезнено бременността - например чесънът, мъжката папрат, душицата и много други. А има и такива, които помагат за хармоничното развитие на плода в майчината утро-

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ Анастасия

билка, жената ще ги опита.

Приисквай се да хапне ябълка, откъсвай я и я опитвай; усеца веднага, че тя не е необходима на организма й, ще навреди на себе си и на детето. А защо става така? Цялата работата

е в това, че дори едните знания на външен вид и вкус плодове са различни по състав. В собствената си градина, опитвайки често плодовете й, жената не би могла да се излъже. В чуждата - грешката е неизбежна.

Какви знания и какъв закон са помагали на човека от онова време да се хранят така точно? Отсъствието на закони и трактати! Той можел да различа само на Божественото. Сега говорят, че човекът е единно цяло с природата. Но я си помисли точно в какво се състои днес това цяло?

Сега, когато му предлагат изкуствена храна и то само тази, която се избира от системата и е удобна за нея. И човекът е принуден да използва само нея. Приемането на храна в определени часове също е изкуствено определено от тази изкуствена система.

По онова време, във Ведическия период, чувствата, подарени на човека от Бога, решавали всичко вместо него. Пространството удовлетворявало най-малкото усещане за глад. Тогава човешките чувства, в съгласие с пространството на Любовта, за няколко минути определяли, като най-умния трактат или като най-съвършен автомат кога и

каква храна да приеме човекът.

Разхождал се човекът из сътвореното от него пространство, а свободната му мисъл можела да твори или да решава вселенски задачи. Наоколо - плодове, примамаващи с красотата си. Той интуитивно откъсвал един или два-три от тях, изяждал ги, без да отклонява мисълта си към това, което му е дадено за наслаждение от Бога.

Тогава човекът не мислел за храна. Хранел се така, както ние днес дишаме. Сътвореното от него пространство и интуицията му решавали задачата с точност: с какво, кога и как да се нахрани тялото.

През есента множество растения се освобождавали от плодовете и листата и се подготвяли за зимната почивка. Зимата била сезон за сътворяване на бъдещата пролет.

Но и през зимата човек не изразходвал мислите си за запасяването с храна. Вместо него с голямо старание и любов всичко правели домашните животни. Катеричките подготвяли много гъби, орехи и лешници. Пчеличките събирали от цветята мед и нектар. През есента мечката подготвяла зимника и там складираше кореноплодите. А рано през пролетта, като се събудила, мечката отивала до жилището на човека, ръмжала или чукала с лапата си леко по вратата. Викала го, да й покаже кой от зимниците трябва да разрови. Може би мечката е забравяла къде е скритата от нея храна? Може би просто й е домъчнявало и търсела общуване с човека? При нея можел да излезе кой да е член на семейството, но най-често това било детето. Потупвайки събудилия се работяга по муцуната, то отивало на мястото, което било отбелязано с прът и тупвало с краче. Мечката започвала старателно да рие земята на това място, за да откопае запасите. Когато ги откривала, тя се радвала, скачала, изваждала ги с лапата си на повърхността, но не започвала първа да ги яде. Чакала, докато човекът вземе нещо за вкъщи.

Човекът също приготвял зимнина, но това не било работа, а по-скоро изкуство. В много семейства правели вино и сокове от различни плодове. Виното не било силно, опиващо като водката. То било най-целебната напитка. Човекът можел да употребява и млякото като храна, но не от всяко животно. Взимал само от това, което било добро, ласкаво и се смятало за разумно; и което искало да нагости човека със своя продукт. Ако някой от семейството пипнел вимето на кравата или на козата и тя се дръпнела, човекът не взимал мляко от нея, щом тя не е пожелала да го подели с него. Това не означавало, че го мрази. Животните можели да определят, че в да-

дения момент съставът на млякото не е полезен за човека.

Хората на Ведическата цивилизация се хранели с разнообразна растителна храна само от собствената си градина и онази, която им поднасяли домашните животни. Този подход не бил обусловен от някакво суеверие или закон. Той бил резултат от огромните им знания.

Макар че „знам“ и „ведя“ не са едно и също, думата „ведя“ означавала много повече от думата „знам“. „Ведя“ не означава само знам, но и чувствам чрез себе си, с тялото си и с душата си явленията, предназначението на Божии творения и Божествената система.

И всеки човек на Ведизма знаел, че храната, която употребява, не храни само тялото, а изпълва и душата му с разум, с просветление и носи лично за него информация от всичките вселенски светове.

Ето защо, вътрешната енергия, острият ум и скоростта на мисълта при онези хора многократно превъзхождали тези на съвременния човек.

Животинският свят, растенията, живеещи в пространството на човешкото семейство, реагирали на човека като на бог. Животните, тревичките, дърветата - всички жадували да получат от човека ласкав поглед или докосване, изпълнено с доброта.

И тази сила на енергията на чувствата не позволявала в градината или бостана да растат излишни плевели. И днес на много хора е известно, че домашното цвете може да увехне изведнъж, ако не допада на някой от семейството. И обратното, ако усети любов към себе, човешкото общуване, може да разцъфти с цялата си сила.

Ето защо хората на Ведизма никога не обработвали градината си с мотика. И сега съществува изразът - „лошо око“ или урочасване, уроки. Той е дошъл от онези времена. Хората тогава можели да създават много неща с енергията на чувствата си.

Представи си, вървял човекът по своята земя и всичко, което било наоколо, улавяло неговия добър поглед. Той погледнал плевела и си помислял: „Ти пък защо си тук?“ И плевелът скоро увяхвал от мъка. Обратното, ако някой се усмихвал на вишничката, тя с удвоена енергия карала сока на земята да бяга по жилките й. А щом се случвало да тръгне на дълъг път, човекът от Ведическата цивилизация не се затруднявал да носи със себе си храна. По пътя си той можел да намери изобилие от нея. Когато влизал в някое селище, се наслаждавал на прекрасните имения и винаги можел да помолит да хапне и да пийне. Тогава се смятало за чест да поднесеш на пътника напитки, плодове и вкусни кореноплоди.

**Владимир МЕГРЕ,
из „Родовата книга“
(Слезва)**

АРОМАТ НА ПАРФЮМ

През шестдесетте години на миналия век заминах на работа в едно селце в Източните Родопи. То се намира на ж. п. линията между Хасково и Кърджали. Населението е от турски произход. Българи имаше двадесетина чо-

тях растяха огромни орехови дървета и храсти.

Училището посещаваша и деца от съседно село. Бяха от български произход, а селото носеше звучното име Черешница, произлизащо от многото черешови

нищо подобно. Колкото по-напред вървахме, толкова повече ароматът се усилваше.

Каква е тази магия, ще я разбере ли? – питах се аз.

Ето, че приближихме завоя и когато го отминахме, разкрих загадката. Пред очите ми се откри един огромен "персийски килим", който излъчваше този толкова приятен аромат. "Килимът" се състоеше от безброй цъфнали люлякови храсти и дървета – цяла гора, бели, лилави, по-тъмни, по-светли! Главата ми се замая. Не бях виждала подобно нещо. Между люляците на зелен фон от свежа тревица, бяха нацъфтели дъхави теменужки и лилави великденчето.

Как може да се съберат на едно място толкова много красота и аромат? – извиках аз, разперих ръце като криле на пеперуда и дишах, дишах с пълни гърди.

До селото така и не стигнахме.

Осван красотата и омаята от аромата, друго нещо ми направи силно впечатление. Никъде не видях да личи, че е откъснато клонче от люляците или отпъкана тревата. А всеки ден, и то по два пъти край тях са минавали учениците. Помислих си: "Какъв морал, какво възпитание и дисциплина! Милите деца, как да не ги обича човек!"

Днес, когато съм вече възрастна пенсионерка, в някоя от безсънните си нощи често се връщам мислено в онзи край далечен. Дишам с пълни гърди аромата от горския парфюм и неусетно заспивам. Сънувам моето Родово имение със същата люлякова горичка.

Екатерина СТАЕВА,
Велинград

века главно административни, здравни, просветни служители и селскостопански специалисти. Като общински център, селото имаше училище с няколко паралелки от клас, поща, магазини, ресторант, здравна служба с родилен дом. Имаше и читалище с библиотека, но рядко виждах да се ползват. Нямахме само електрическо осветление.

Това бяха години на свалянето на фереджетата от главите, години на масово ограмотяване.

Природата не беше лоша. Та в България няма такава! Макар и голи, без гора, баирите бяха пак красиви. По по-близките стърчаха и се белееха камънци, а по-далечните се синееха и се сливаха с лазурното небе. Между

насаждения в и около него.

Един ден директорът на училището каза:

- Дамяна, днес с Екатерина трябва да посетите учениците от Черешница!

Изненадах се много, защото приближаваше вече края на учебната година, а загадъчната му усмивка ме смути. Знаех, че е много сериозен човек. Стана ми ясно, че посещението ни има някаква тайна цел, но не можех да отгатна каква е тя.

След обяда тръгнахме за Черешница. Изкачихме баира с Горната махала и се озовахме на мек коларски път. Лъхна ме един приятен аромат. Почудих се много. Да не би да има наблизо парфюмериен магазин или козметично предприятие? Огледах се, но не видях

От стр. 1

Вземаме само меда, който им е в повече. Невероятни същества са пчеличките, наистина!

Под овочните дръвчета, които все още са много млади, както и под дръвчетата в гората сме засяли многогодишни билки, затова вървим много внимателно. В гората се усеща и лекия дъх на планина, на смола. Невъзможно ми е да го предам!

Влади, който през цялото време върви до мен, ме дръпва, за да ме откъсне от гората и тръгваме към помещението за приготвяне на мицел за кладницата, както и за самия гъбарник. Тихичко разговаряме за нещата, които ни предстоят и се радваме на Слънцето, ароматите и всичко, което сътворяваме в нашето Пространство на Любовта (Влади преди имаше проблеми със слуха, но в имението ни слухът му се възстанови).

Прибираме се към къщата по входната алея, която също е оградена с жив плет, който е по-ароматен и по-малко трънлив. Тук има

жасмин, вайгела, мирзелива върба, махония, люляк. Над живия плет има асмаляк с десертно грозде и грозде за стафиди. Стигаме до къщата и свиваме към зеленчуковата градина. След нея, почти до живия плет, има една ивица, засадена с червена и черна боровинка. С това сутрешния ни оглед е завършил и се прибираме.

МОГЪЩА СИЛА

с мляко и сирене и филии с циганска баница. Влади, синът и зетят се заго-

вориха за мъжката работа и тръгнаха да си приготвят инструментите. Аз оставих дъщерята и снахата да шетат, а аз самата тръгнах отново на обиколка из имението, но вече с внуците ни. След тях, скимтейки от ра-

дост и превъзбуда търчи и палето ни...

Бях чела, че за да се ускори процесът на превръщане на една мечта в реалност трябва да запишеш мечтата на хартия. Така се създава несъответствие между информацията, която има на физическо ниво, където е записана само на хартия и тази на ментално ниво, където тя, тази мечта е разработена в най-големи детайли и подробности.

Ето защо, след обиколката с внуците из нашето късче Родина и след като съм отговорила на хилядите им въпроси, аз отново сядам с химикалка в ръката

пред нашата Родова книга, за да запиша на хартия следващия етап от мечтата ни, която вече е сътворена от нас двамата с Влади на ментално ниво.

Никога преди не си бях дала истинска сметка за могъщата сила, която притежава човешката мечта и мисъл, нищо че бях чела много за това!

Стиховете идват и се нареждат съвсем спонтанно на листа от Родовата книга.

На Анастасия и Владимир Мегре

Благодаря ви,
за Полето на всички възможности!

Благодаря ви,
за Пътя на Мечтата и Ключа с Радостта!

Благодаря ви,
за споделената Вяра и събудената Надежда!

И най-вече,
благодаря за Любовта!

Любов
/на Влади/

Не поисках от тебе палати с прислуга,
диаманти, злато и земи,
нито слава, ни други заслуги,
с чийто блясък и мен да дариш!

Не поисках от тебе звезди да ми свалаш,
нито клетви във вечна Любов –
Просто с тебе на всичко се радвах,
и във всичко откривах Живот.

Галина ЯНЕВА
04/04/2006, гр.Търговище

Съдбовен еликсир

Съдба, съдба, разпъваш ме на кръста,
неоснователно ме хулиш и виниш,
невинността ми в служба на покорство
като неспирно изворче блести.

Не те проклинам, битките житейски
доскоро изживяхах и ридах.
А днес калена, вече осъзнато,
с меч смелост браня се в замаха .

Със сетни сили съвестта ми ярка
пак озарява участта ми зла,
достойството ми бисерно лъчисто,
разкъсва нечовечната вина.

И коленичат клетници злочести
пред мъдростта свещена в моя ген,
а в примката, която изковаха,
заплетоха се вместо мен.

Цял живот от пепел питка правя,
с квас от болка я замесвам и сълзи,
в жар от сладка мъка я изпичам
и завивам във месалче от мечти.

Пак децата сито ще нахраня,
напоени със надежди и любов,
дом от мъдрост явно ще издигна
и обличам със безплоден труд и пот.

Състоятелни, добре осигурени,
ще заемат всеки своя кът,
жребият съдбовен да изконсумират,
да създават нова кръв и плът.

Удовлетворена ще ги придружавам,
докато издъхна в някой хубав миг
с пожелания, майчини въздишки
на добър час, на добър път.

Здравка Богословава СТОЯНОВА

Възкресение Христово

Щом помисля за Христос
и в мен изгрива Светлината!

Там в просторите, в далечината,
в пространството и тишината,
Светило и за всички нас – Мерило.
Разнася по Земята тъй красиво,
шарки, багри скъпоценни
и отблясъци чисти, тленни.
Душевната споготба на Отца и син
за спасение човешко, с Любов и мир.
Предостави се възможност, Син сред синове
да се възроди отново сред грешни умове.
С мисълта си Той пречиста, светла
изпреварва илюзорните закони и просветва.
Обгърна с поглед всичко и света
разкри.

С лъчи на Любовта Живота заструи.

Направи Той велико чудо – истина избра!

С Прошката и Мъдростта, лечебна сила основа!

Такава чиста, сред фалш и суета,
бе Неговата сила, Божествената красота.

Затова и бе погубен от братя и сестри.
На Любовта му те дариха злокоби и стрели.

Не разбраха, че Живота всеки в ръце държи.

Че Щастието, Светлината във всяко сърчице струи!

Христос се постара, разпространи,
Пространството на Любовта Той разшири!

Към Обич призовава братя и сестри,
хармонията на Земята да се възроди!

Катя НИКОЛОВА

ПРЕДИ ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ГОДИНИ

Александър
ГОРБОВСКИ

(Продължение
от миналия брой)

Предвестници на бедствия

Ние вече казахме, че много източници твърдят, че катастрофите са циклични и следователно, че те могат да се предскажат от рано.

Очевидно е, че на основата на предходния опит или астрономични наблюдения някой народ, който значително е изпреварил в своето развитие останалите, е разбрал по-рано за предстоящата катастрофа.

Желаейки да предупреди човечеството за грозящата го опасност, той е разпространявал своите посланици по целия свят. Тези предвестници на бедата са се запазили в паметта на народите.

Летописите на Бирма говорят за човек, "явил се от висшата обител. Неговите коси били разчорлени, лицето му тъжно. Облечен в черно, той вървял по улиците, навсякъде където се събирал народ и със скръбен глас предупреждавал хората за това, което трябвало да стане".

В своите предания народите често обожествяват мъдреците и героите. Затова е напълно естествено, че в Библията, както и в други източници, образът на такъв посланик от по-цивилизован и осведомен народ се слива с образа на самия бог.

Бог предупредил Ной за потопа и го посъветвал да направи ковчег и да вземе със себе си хора и животни.

Във вавилонския епос бог Еа предупреждава човека за предстоящия потоп.

"Син на Убара Тут – казал той, - разруши своя дом и построй вместо него кораб. Не се грижи за своето имущество, радвай се, ако спасиш живота си. Но вземи със себе си на кораба различни живи същества".

Същото, примерно, казва богът в ацтекския кодекс: "Не прави

повече вино от агаве, а започни да дълбаеш ствола на голям кипарис и влез в него, когато през месец Тозонтли водата ще достигне до небесата".

Подобно на християнския бог и бог Еа, индийския бог Вишну съветва човека да вземе със себе си в ковчега живи същества и семена от растения.

"В предишни времена бащата на племената – разказват индийците – живял в тази страна, където изгрява слънцето. В съня си той получил предупреждение, че на земята ще се стовари потоп. Той построил сал, на който спасил себе си, семейството си и всички животни".

На островите на Тихия океан, също така, има предания за някакви пришълци, предупреждаващи за катастрофата.

Преданията на индианците от Мексико и днешна Венецуела разказват за бягството на хората, преди да настъпи страшна нощ и да замръкне слънцето. Освен в ковчези, хората се опитвали да се спасят, като изграждали укрепления върху високите планини и възвишения.

Индианците от Аризона и Мексико разказват, че преди ка-

за пришълци, които построили високи каменни кули. Но започнал потопът и никой от тях не успял да се спаси.

На Хаваите и до сега съществуват пирамидални постройки, така наречените "места за спасение", където далечните предци на хавайците се опитвали да се скрият от потопа.

"Ведите" разказват, че вождът на арийците Иима също бил пре-

голяма дължина на всяка страна. И там събери всички: и овци, и крави, и птици, и кучета, и червен пламтящ огън".

Опити да се спасят знанията

Очевидно е, че хората, предупреждени за опасността, са се опитали да спасят знанията, които притежавало човечеството в това време.

Когато един от владетелите на Вавилон,

жрец и историк Бероз, живял в III век преди н. е.

Възможно е, вие да сте чели някои романи на Л. Фейхтвангер, чиито герой е Иосиф Флавий. Това е действително живял някога човек, който бил голям историк и учен.

Той описал, че в древните ръкописи и книги (недостигнали до нас) има съобщения за това, че хората, които от рано са разбрали за надигащата се катастрофа, изградили две колони и върху тях написали знанията, които притежавали.

"Едната колона била тухлена, другата каменна, така че ако тухлената колона не може да устои и водите на потопа я размият, то каменната ще се запази и ще съобщи на хората всичко, което е написано върху нея".

Индийската митология гласи, че богът на бездната Хаягрива само за това замислил потопа, за да отнеме от хората техните свещени книги на знание – "Ведите". Но Ману, който се спасил по време на потопа в червата на риба, предвидливо взел "Ведите" със себе си.

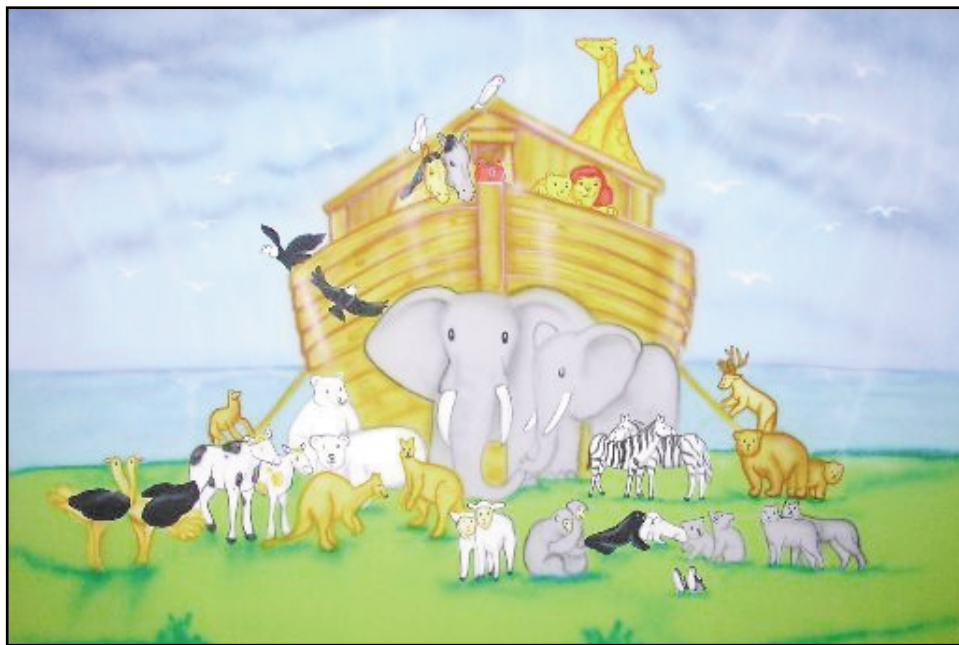
Известният арабски учен Абу Балкхи (IX-X век н. е.) е писал, че мъдреците, "предвиждайки заговора на небето", построили в Долен Египет огромни пирамиди. В тези пирамиди те искали да спасят своите удивителни знания.

Подобни съобщения могат да се намерят и при финикийците и при други историци от древността.

Катастрофата, застигнала обширни райони на земното къл-

бо, изтребила населението на огромна територия. Малцината останали живи се скитали стотици години в търсенето на място, годно за живеене.

Юлиус Африкански един от най-големите учени на ранното християнство е писал, че след като потопа е унищожил населението на Гърция, тя е била безлюдна и необитаема около триста години. (Слегва)

тастрофата велик човек, който те наричат Монтецума, дошъл при тях на кораб. За да се спаси от потопа, той издигнал висока кула, но богът на катастрофата я разрушил.

Племената от Сиера – Невада също помнят

дупреден за катастрофата и за настъпващото след това застудяване:

"На земята ще паднат пагубни злини, те ще донесат със себе си силни, люти студове... Ще донесат сняг с дълбочина 14 пръста даже на най-високите върхове на планините. И всичките три рода животни ще загинат: и тези, които живеят в горите и степите, и тези, които живеят на високите планини, и тези, които живеят в дълбоките долини.

Затова направи Вара с четири ъгъла и

Ксисутрос, бил предупрежден за предстоящата катастрофа, той заповядал да се напише "история за началото и края на всички неща" и да се зарови тази история в града на слънцето – Сипара.

След потопа, по време на който самия Ксисутрос се спасява върху построения от него ковчег, той заповядал да се потърси оставената записка и да се разгласи нейното съдържание на оцелелите хора.

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата "Съмишленици" да заеме по-голямата част от него.

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив

Форум

www.viavita.net/jivdom

Проектант на главата и герба
художник
Христо Танев

Главен редактор

Атанас Панчев
Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Красимир Нотов
Стефан Йорданов
Рени Радева
Росен Минков

Адрес на редакцията:

1172 София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87

e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издава
Издателска Къща
"Новата Цивилизация"
ЕООД - София
НВБ банка
"Биохим" - АД,
централно управление -
София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

ISSN-1312-7063